

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

FAKTY

Dwumiesięcznik
informacyjny Nr 4/2014

UIMP

Pomagają
odzyskać głos

Wyspiewali nagrody na Ohrid Choir Festival

W czasie trwającego od 21 do 25.08.2014 r. Ohrid Choir Festival w Macedonii **Chór Uniwersytetu Medycznego pod dyktando prof. Przemysława Pałki zdobył w klasyfikacji generalnej drugą nagrodę** – (z najwyższą punktacją wśród chórów, które zdobyły srebro). Chór otrzymał również nagrodę im. Tomislava Zografskiego ufundowaną przez fundację jego imienia za najlepsze wykonanie utworu macedońskiego.

Laureat Konkursu „Eureka! DGP – Odkrywamy Polskie Wynalazki”

Dr n. chem. Paweł Pięta – pracownik Międzywydziałowego Laboratorium Biologii Medycznej naszego Uniwersytetu – został zwycięzcą w konkursie „Eureka! DGP – odkrywamy polskie wynalazki”. Dr Pięta kierował międzyuczelnianym zespołem badawczym złożonym z pracowników Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i Politechniki Wrocławskiej, który opracował test diagnostyczny do identyfikacji lekooporności szczepów bakteryjnych. W konkursie wzięło udział 17 uczelni, z których nadesłano 58 zgłoszeń. Zwycięzców uhonorowano nagrodą ufundowaną przez Mecenasę Polskiej Nauki – firmę Polpharma.

BOKiZ zaprasza na najbliższe konferencje:

- XXVI Kongres Polskiego Towarzystwa Fizjologicznego - 18-20 września 2014
- Wczesne powikłania po leczeniu operacyjnym w ortopedii i traumatologii narządu ruchu - 5 grudnia 2014

Konferencje
z pomysłem.

BOKiZ Fundacji Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Biuo Organizacji Konferencji i Zjazdów
Fundacji Uniwersytetu Medycznego
ul. Tęczowa 3, 60-275 Poznań
tel. /61/ 662 11 20
biuro@bokiz.pl

www.bokiz.pl

Patent na wygrwanie

Autorzy zgłoszenia patentowego, zatytułowanego „Przyrząd do badania mięśni poprzecznie prążkowanych oraz metoda diagnozowania bólu mięśniowo-powięziowego z wykorzystaniem wynalazku”, zdobyli nagrody na trzech międzynarodowych konkursach nowych rozwiązań i technologii. Współautorzy wynalazku – dr n. med. Elżbieta Skorupska z Katedry Reumatologii i Rehabilitacji Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu (50%), dr inż. Michał Rychlik z Politechniki Poznańskiej (40%) oraz mgr Wiktoria Pawelec z Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu (10%) – otrzymali:

Złoty medal z wyróżnieniem – na 29 Międzynarodowych Targach Wynalazczości i Innowacji INPEX® 18-20 czerwca 2014 Pittsburgh, USA INPEX to największe targi wynalazczości w USA organizowane rokrocznie od 29 lat w Pensylwanii. Na targach zaprezentowano ponad 550 wynalazków z 24 krajów świata. Poza przedstawicielami z USA w targach uczestniczyli wystawcy m.in. z Polski, Australii, Kanady, Chin, Chorwacji, Egiptu, Islandii, Włoch, Korei, Kuwejtu, Wysp Bahama, Meksyku, Maroko, Nowej Zelandii, Norwegii, Arabii Saudyjskiej, RPA, Szwecji, Rosji, Tajwanu, Turcji.

Złoty medal – VI edycja Europejskich Targów Kreatywności i Wynalazczości EUROINVENT 22-24 maja 2014 Iasi, Rumunia, organizowana przez Romanian Inventors Forum (Rumuńskie Forum Wynalazców), Europe Direct Iasi (Centrum Informacyjne Komisji Europejskiej), Uniwersytet Techniczny im. Gheorghe Asachi w Iasi oraz Uniwersytet Alexandru Ioan Cuza w Iasi. Targi poświęcone są promowaniu kreatywności w kontekście europejskim, poprzez prezentowanie działalności i osiągnięć szkół technicznych, instytucji szkolnictwa wyższego, jednostek badawczych, indywidualnych wynalazców oraz firm. W 2014 Targi zgromadziły ponad 350 rozwiązań innowacyjnych prezentowanych przez wystawców z 26

krajów między innymi: z Bułgarii, Kanady, Egiptu, Iranu, Korei, Malezji, Mołdawii, Rosji, Hiszpanii, Tajwanu, Tunezji, Turcji, Ukrainy, Chorwacji oraz Polski. Podczas 3 dni targowych wynalazki z Polski cieszyły się dużym zainteresowaniem, nie tylko wśród zwiedzających, ale również wśród międzynarodowego jury.

Brązowy medal – 113 Międzynarodowe Targi Wynalazczości „Concours Lépine”, 30.04-11.05 Paryż, Francja organizowane pod patronatem Prezydenta Francji oraz Prefekta Policji, poświęcone transferowi technologii i wdrażaniu postępu technicznego. Targi Concours Lépine organizowane są od 1901 roku. Ich inicjatorem był Prefekt Louis Lépine. W 2014 roku Targi zgromadziły ponad 550 rozwiązań innowacyjnych prezentowanych przez wystawców z 13 krajów świata między innymi Niemcy, Hiszpania, Wielka Brytania, Belgia, Rosja, Iran, Maroko, Tajwan, Chiny. Wynalazki prezentowane były w czterech głównych sektorach branżowych (poprawa jakości życia; medycyna i technologie medyczne; transport, przemysł) oraz narodowych.

Opracowanie: Dział Promocji

Fakty UMP

Dwumiesięcznik informacyjny Nr 4/2014, Rok XIII, ISSN 1899-2978

Redaktor naczelna: Helena Czechowska

Współpraca: Exemplum (opracowanie komputerowe), Dominika Bazan (dział promocji), Mirosław Baryga (fotografie)

Adres redakcji: DS Aspirynka, ul. Rokietnicka 6, 60-806 Poznań, tel./fax.: 061 658 41 03, e-mail: fakty@ump.edu.pl

Wydawca: Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, ul. Fredry 10, 61-701 Poznań

Druk: Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak, Poznań

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów.

Numer zamknięto 2 września 2014, nakład 800 egz.

© Copyright by Fakty UMP, UMP

Pamięci Profesora Stefana Fliegera

W

W Klinice Chirurgii Szczękowo-Twarzowej zawisła tablica pamiątkowa poświęcona pamięci Profesora Stefana Fliegera. Jej uroczyste odsłonięcie odbyło się 30 czerwca. W uroczystości wzięli udział pracownicy Kliniki, władze uczelni i dyrekcja Szpitala Klinicznego im. Heliodora Świącickiego. Tablicę odsłoniła żona Profesora dr Halina Fliegerowa.

Zasługi Profesora Stefana Fliegera dla rozwoju Kliniki Chirurgii Szczękowo - Twarzowej są ogromne. Jej kierownictwo objął w 1971 roku. Zdynamizował jej rozwój nadając Klinice wysoko specjalistyczny profil chirurgii ortognatycznej - wykonał pierwszą osteotomię Le Fort III. Wdrożył zaawansowane procedury onkologiczne, rozszerzając zakres operacji i doskonaląc ich technikę. Był mistrzem zabiegów traumatologicznych w czasach raczkującej techniki osteosyntezy mini płytkowej.

Stefan Flieger urodził się 15 grudnia 1922 roku w Pniewach. Jego edukację przerwała wojna i dopiero po wyzwoleniu, w 1945 roku, uzyskał świadectwo dojrzałości. Po maturze rozpoczął naukę w Studium Lekarsko - Dentystycznym Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Poznańskiego i w 1949 roku uzyskał dyplom lekarza dentysty.

Rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Stomatologii Zachowawczej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Jego zainteresowania zaczęły się koncentrować wokół chirurgii stomatologicznej i szczękowej. To znacznie wykraczało poza zakres

ambulatoryjnej chirurgii stomatologicznej dlatego rozpoczął studia medyczne na Wydziale Lekarskim Wrocławskiej Akademii Medycznej, której dyplom uzyskał w 1958 roku. Stopień doktora otrzymał w 1964 roku

Tablicę odsłoniła dr Halina Fliegerowa żona Profesora Stefana Fliegera

Prorektor, prof. Andrzej Tykarski

Kierownik Kliniki Chirurgii Szczękowo-Twarzowej dr hab. Krzysztof Osmola

a doktora habilitowanego w 1969 roku. Krótco po tym objął kierownictwo Kliniki Chirurgii Szczękowej Akademii Medycznej w Poznaniu. Jej szefem pozostawał przez 22 lata, aż do przejścia na emeryturę w 1993 roku. W 1979 roku otrzymał tytuł profesora, a w 1986 profesora zwyczajnego. Profesor Stefan Flieger w trudnych czasach podziału świata na dwa ideologicznie wrogie obozy, odbywał liczne staże naukowe w uniwersyteckich klinikach w Grazu, Wiedniu, Linzu, Düsseldorfie, Ulm, Akwizgranie i Münster.

Opublikował 185 prac naukowych o tematyce dotyczącej głównie traumatologii szczękowo-twarzowej i onkologii. Był autorem i współautorem książek, w tym doskonałego podręcznika traumatologii. Był promotorem i recenzentem rozpraw doktorskich, prac habilitacyjnych, autorem wniosków o nadanie tytułu profesorskiego. Swoje doskonałe umiejętności organizacyjne wykorzystywał także poza pracą naukowo dydaktyczną działając w licznych towarzystwach naukowych i organizacjach lekarskich. Był współtwórcą Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego.

We wspomnieniach pozostał jako zacny, szlachetny i mądry człowiek. Wzór do naśladowania dla współczesnych lekarzy. Dlatego zespół Kliniki Chirurgii Szczękowo - Twarzowej postanowił upamiętnić Jego zasługi pamiątkową tablicą. (hc)

Podziękowanie

N

Niedawno odeszła na emeryturę Pani Elżbieta Marciniak, która przez wiele lat – od roku 1967 – kierowała dziekanatem Wydziału Lekarskiego. Przez ten czas zmieniały się władze uczelni, dziekani, a Pani Elżbieta wszystkim służyła pomocą i radą. Niestety, szwankujące nieco zdrowie spowodowało, że Pani Elżbieta Marciniak zdecydowała się przejść na emeryturę. Szanując tę decyzję władze uczelni, współpracownicy, koledzy serdecznie dziękowali Jej za te dziesiątki lat poświęconych naszej akademickiej społeczności.

Elżbieta Marciniak

Na ręcę Elżbiety Marciniak podziękowania złożyli rektor, profesor Jacek Wysocki i kanclerz Bogdan Poniedziałek

Elżbieta Marciniak rozpoczęła pracę jako pomoc biurowa w dziale kadr naszej uczelni w roku 1950. Ogromnej większości kadry naszego Uniwersytetu nie było jeszcze wtedy na świecie! Do dziekanatu Wydziału Lekarskiego trafiła w 1957 roku i pracowała tutaj jako referent, a od 1965 roku pełniła funkcję kierownika. W 1967 została powołana na stanowisko kierownika, którym była do przejścia na emeryturę czyli przez 47 lat.

Od wczesnej młodości, przez całe zawodowe życie związana była z naszą uczelnią. Jest więc niewyczerpanym źródłem wiedzy o niej, o ludziach, którzy tutaj się uczyli, pracowali, zdobywali kolejne szczeble kariery. Ufamy, że czas emerytury upływać będzie Pani Elżbiecie na wypoczynku i czerpaniu przyjemności z życia. ■

Chirurdzy-laryngolodzy pomagają odzyskać głos

F

Fonochirurgia to dziedzina laryngologii, której zadaniem jest działanie chirurgiczne mające na celu naprawę lub zachowanie głosu. Nazywana jest także chirurgią dźwięku i głosu lub chirurgią plastyczną fałdu głosowego. Dobrze rozwinięta na świecie, u nas jest nowością.

Zespół fonochirurgiczny przy Klinice Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej w składzie: prof Małgorzata Wierzbicka, dr Joanna Jackowska, dr Anna Bartochowska, dr Hanna Nogala, dr Hanna Czerniejewska – Wolska, jest pierwszym w Polsce, który specjalizuje się w tego rodzaju zabiegach.

– Uczestnicząc w międzynarodowych kongresach naukowych zapoznawałam się także z problematyką fonochirurgii – mówi profesor Małgorzata Wierzbicka – od kilku lat myślałam o tym, żeby i w naszej klinice wykonywać takie zabiegi. Zadaniem fonochirurgii jest przywrócenie podstawowej funkcji głośni, dzięki której uzyskujemy dobrej jakości głos. Pacjentów, którzy z różnych powodów mają kłopoty z głosem, lub go stracili, jest bardzo wielu. Codziennie wykonujemy kilka zabiegów a to nie zaspokaja wszystkich potrzeb tym bardziej, że przyjmujemy chorych z całej Polski często kierowanych z innych ośrodków, w których nie ma ani specjalistów, ani odpowiedniego sprzętu, żeby im pomóc. Możemy wyróżnić kilka grup pacjentów kwalifikujących się do operacji fonochirurgicznych: największa to chorzy po leczeniu onkologicznym, które spowodowało uszczerbek głosu. Wobec nich stosujemy różne techniki, mające na celu poprawę lub przywrócenie głosu. Druga grupa pacjentów to ci, którzy z powodu nadużycia głosu, braku jego higieny, stosowania używek mają zmiany przerostowe w obrębie fałdów głosowych. Inna grupa to pacjenci po jatrogennych uszkodzeniach głosu np. mający uszkodzony fałd głosowy przy operacji tarczycy. Mamy też grupę chorych zarażonych wirusem HPV, który wywołuje brodawczakowatość krtani. Fonochirurgia to dziedzina wymagająca niezwyklej precyzji. Sukces zabiegu zależy od zachowania podstawowych zasad mikrochirurgicznych takich jak: minimalna inwazyjność cięcia, utrzymanie budowy warstwowej fałdu głosowego czy nietknięcie tego nabłonka w obrębie wolnego brzegu. Możemy to osiągnąć dzięki specjalistycznemu sprzętowi ale przede wszystkim dzięki opanowaniu techniki operacyjnej.

Nowoczesna fonochirurgia

swój rozwój zawdzięcza postępowi, jaki dokonał się po opisaniu mikroanatomii fałdu głosowego przez Hirano. Według niego fałd głosowy ma strukturę warstwową. W budowie można wyróżnić dwa podstawowe elementy: część śluzówkową oraz mięsień głosowy. Część śluzówkową pokrywa nabłonek wielowarstwowy płaski, a jej główną warstwę stanowi blaszka właściwa błony śluzowej, która składa się z:

- warstwy powierzchniowej zwanej przestrzemią Reinkego; charakteryzującą się luźną strukturą zawierającą bezpostaciowe elementy białkowe oraz nieliczne przeplatane się wzajemnie włókna kolagenowe i elastyczne,
- warstwy pośredniej zbudowanej z włókien elastycznych i pojedynczych włókien kolagenowych,
- warstwy głębokiej zawierającej włókna kolagenowe, których gęstość jest największa w sąsiedztwie mięśnia głosowego oraz włókien elastycznych zgromadzonych na granicy z warstwą pośrednią.

Warstwa pośrednia i głęboka blaszki właściwej tworzą więzadło głosowe. Na tej podstawie Europejskie Towarzystwo Laryngologiczne ustaliło nową klasyfikację i nomenklaturę dotyczącą zakresu działań fonochirurgii. Wyróżniono cztery grupy operacji, które przedstawiamy poniżej. Wszystkie wykonywane są przez zespół Kliniki Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej.

Chirurgia fałdów głosowych

Polega na poprawie drgań błony śluzowej fałdów głosowych poprzez usunięcie patologicznych zmian znajdujących się w ich obrębie. Podstawową zasadą obowiązującą podczas tego typu zabiegów jest przede wszystkim zachowanie funkcji głosowej fałdów głosowych. Przy użyciu metod fonochirurgicznych leczy się następujące zmiany: polipy fałdów głosowych, guzki głosowe, obrzęk Reinkego, torbiele fałdów, bruzdy i ziarniniaki fałdów głosowych. Metododami stosowanymi do usunięcia patologii fałdów głosowych są: nacięcie, wycięcie, waporyzacja, koagulacja i ostrzyknięcie. Zmiany można usunąć przy użyciu klasycznych mikronarzędzi, lasera O2 (ze scannerem lub bez) lub lasera KTP.

wanymi do usunięcia patologii fałdów głosowych są: nacięcie, wycięcie, waporyzacja, koagulacja i ostrzyknięcie. Zmiany można usunąć przy użyciu klasycznych mikronarzędzi, lasera O2 (ze scannerem lub bez) lub lasera KTP.

Tyreoplastyki

Tyreoplastyka – termin ten określa grupę zabiegów fonochirurgicznych, które polegają na modyfikacji struktur anatomicznych krtani przywracając funkcjonalną wydolność głośni.

Techniki iniekcyjne polegają na wstrzyknięciu w obręb fałdu głosowego, dokładnie za mięsień, materiału powodującego jego medializację. Metodę tę zapoczątkował Wilhelm Brunings już w 1911 roku. Materiały stosowane do tego typu zabiegów dzielimy na:

- autologiczne (tłuszcz, kolagen, powięź skroniowa, chrząstka)
- allogeniczne (ze skóry właściwej i powięzi)
- alloplastyczne (teflon, kwas hialuronowy, kolagen bawoli, akryl, goretex, hydroksyapatyt)

Wypełniacze można wstrzykiwać do fałdu bezpośrednio w trakcie mikrolaryngoskopii w znieczuleniu ogólnym oraz także w znieczuleniu miejscowym przezskórnie lub przez usta. Dwie ostatnie drogi podania wymagają współpracy pacjenta oraz dużych umiejętności od chirurga.

Głównym wskazaniem do zastosowania tego rodzaju zabiegów jest niedomykalność głośni mogąca wynikać z jednostronnego porażenia fałdu głosowego, bruzdy głosowej, chordektomii z powodu nowotworu. Klasyczne tyreoplastyki to chirurgiczne zabiegi przeprowadzane w obrębie szkieletu i mięśni krtani mających na celu poprawę pozycji lub napięcia fałdów głosowych. Głównym zadaniem tego typu zabiegów jest naprawa funkcji głosu poprzez korekcję niewydolności głośni, redukcję niestabilności oraz zmianę napięcia fałdów głosowych.

Od lewej: dr Hanna Czerniejewska-Wolska, dr Anna Bartochowska, dr Hanna Nogala, dr Joanna Jackowska, prof. Małgorzata Wierzbicka

Reinerwacja krtani

Jest to grupa zabiegów przeprowadzana w obrębie struktur mięśniowo-nerwowych krtani polegających na przywróceniu ruchomości i/ lub zmniejszeniu napięcia fałdów głosowych. Najbardziej rozpowszechnioną i najłatwiejszą metodą jest zastosowanie ostrzyknięć płytki mięśniowo-nerwowej przy użyciu toksyny botulinowej (w dysfoniach spastycznych). Obecnie trwają badania naukowe mające na celu przywrócenie funkcji uszkodzonych nerwów krtaniowych wstecznych.

Zabiegi rekonstrukcyjne

To grupa chirurgicznych procedur mających na celu przywrócenie głosu po częściowym lub całkowitym usunięciu krtani oraz po uszkodzeniu fałdów głosowych. W leczeniu blizn i pętlw w obrębie spoidła przedniego lub tylnego można zastosować rozpórkę (keel) lub przesunięty mikropląt śluzówkowy. Zabiegi rekonstrukcyjne stosuje się po operacjach usunięcia łagodnych lub złośliwych guzów głośni prowadzących do jej niewydolności. Metodami chirurgicznymi najczęściej wykonywanymi są: augmentacja, płaty śluzówkowe lub połączenie obu technik jednocześnie. W niektórych ośrodkach na świecie trwają próby zrekonstruowania drogi oddechowej po laryngektomii całkowitej. W tym celu stosuje się wolne płaty z przedramienia, co umożliwia wy-

tworzenie tuby łączącej gardło dolne z tchawicą.

Suplementacje fałdów głosowych

To technika stosowana w celu poprawy domykalności szpary głośni (poprawić głos u pacjentów np. z jednostronnym porażeniem fałdu głosowego) Tłuszcz pobierany jest z brzucha (poniżej pępka) po stronie lewej. Można go pobrać za pomocą urządzenia podobnego do tego, które stosowane jest przy zabiegu liposukcji – wówczas tłuszcz, po odwirowaniu można zastosować do iniekcji lub metodą klasyczną – po nacięciu skóry (dł ok 1 cm) pobierany tłuszcz, następnie rozdrabniamy i po odwirowaniu można wykorzystać do suplementacji. Tłuszcz wstrzykiwany jest bocznie od mięśnia głosowego, w przypadku porażenia fałdu głosowego najczęściej jednostronnie, tak by uzyskać domykalność szpary głośni. Podczas zabiegu powinno się dokonać 15-30% hiperkorekcji, gdyż po zabiegu część tłuszczu ulega samej absorpcji. W Klinice zabieg suplementacji wykonywany jest w znieczuleniu ogólnym pod kontrolą mikroskopu / endoskopu. Ilość suplementowanego tłuszczu nie jest stała, zwykle waha się między 1 a 3 cm. Wszystkie opisane techniki fonochirurgiczne zosatały zespół Kliniki zastosować przy leczeniu około 150 pacjentów.

Pionierskie operacje

– W dniach 12-13.08.2014 r. w Klinice przeprowadzono cztery unikalne zabiegi chirurgiczne polegające na zastosowaniu wolnego płata okostnowo-kostnego z nasady kości udowej do rekonstrukcji częściowo usuniętej krtani lub tchawicy. W zabiegach wzięli udział prof. dr Alexander Gaggl i dr Heinz Bürger z Austrii oraz lekarze z Kliniki Poznańskiej z zespołu resekcyjnego i rekonstrukcyjnego: prof. Małgorzata Wierzbicka, dr Jacek Banaszewski i dr Maciej Pabiszczak. Pierwszy z zabiegów to usunięcie ogromnego guza krtani – chrząstniaka – z odtworzeniem za pomocą płata poprzedniego kształtu dolnej części krtani i górnego odcinka tchawicy. Ta rekonstrukcja pozwoli na przywrócenie drożności drogi oddechowej. Jest to już trzeci tego typu zabieg w naszej klinice i trzeci na świecie. Kolejne dwa zabiegi polegały na odtworzeniu chrząstek krtani u chorych operowanych z powodu raka krtani, co pozwoliło na dekaniulację czyli usunięcie rurki tracheotomijnej. Ostatni z zabiegów był pierwszym tego typu wykonywanym na świecie i polegał na zrekonstruowaniu tchawicy, która w odcinku szyjnym była zwężona i zarośnięta z powodu przedłużonej intubacji.

HELENA CZECHOWSKA

Serdeczne powitanie

T

Tradycyjnie już dla studentów pierwszego roku programów anglojęzycznych zorganizowano na naszej uczelni Orientation Days. Punktem kulminacyjnym było oficjalne powitanie – 28 sierpnia w Centrum Kongresowym. Studenci przybyli licznie, chcąc dowiedzieć się jak najwięcej o swojej nowej uczelni, poznać kolegów i wykładowców.

Prorektor, dyrektor Centrum Nauczania w Języku Angielskim prof. dr hab. Grzegorz Oszkinis powitał przybyłych na uroczystość gości, w szczególności zastępcę prezydenta Poznania Tomasza Kaysera, przedstawicieli władz naszej uczelni, profesorów, wykładowców, pracowników Centrum Nauczania w Języku Angielskim, no i oczywiście studentów. W swoim wystąpieniu w serdecznych słowach zwrócił się do studentów podkreślając, że ten pierwszy dzień na nowej uczelni, w nowym mieście jest na pewno

Profesor Grzegorz Oszkinis

Zastępca prezydenta Poznania Tomasz Kayser

Studenci zaczynający naukę na naszym Uniwersytecie

Na spotkanie ze studentami licznie przybyli przedstawiciele władz uczelni

dla nich dużym przeżyciem, które zapamiętają na całe życie. Wyraził nadzieję, że studenci będą usatysfakcjonowani nauką na jednej z najlepszych uczelni medycznych w Polsce i życiem przez kilka lat w mieście z bogatą historią, które oferuje wiele atrakcji.

Prezydent Tomasz Kayser, w imieniu władz miasta, serdecznie witał studentów z całego świata w Poznaniu, mieście tysiącletniej historii, bogatym w zabytki ale także oferującym młodym ludziom szeroką ofertę kulturalną, w szczególności muzyczną i sportową. Gratulował im nauki na jednym z najlepszych Uniwersytetów w Polsce. Podkreślał, że Poznań jest przyjaznym miejscem do życia, o czym na pewno się przekonają przez kilka lat pobytu w nim. Życzył studentom ciekawych doznań, poznania nowych przyjaciół i niezapomnianych przeżyć.

Po oficjalnym powitaniu studenci spotkali się na wspólnym śniadaniu, a następnie zapoznali się z praktycznymi informacjami i radami dotyczącymi ich pobytu i nauki w Poznaniu. ■

IV Międzynarodowa Konferencja Advances in Clinical Neuroimmunology

W dniach 27-28 czerwca w Hotelu Hilton Garden Inn w Krakowie odbyła się czwarta międzynarodowa konferencja „Advances in Clinical Neuroimmunology” ACN 2014. W konferencji wzięło udział ponad 160 neurologów z Europy, Stanów Zjednoczonych, Ameryki Południowej i Australii. Międzynarodowi eksperci przedstawili 16 wykładów.

Gości przywitał prof. dr hab. Jacek Losy, kierownik Zakładu Neuroimmunologii Klinicznej Katedry Neurologii UM, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego i inicjator cyklu konferencji.

w stwardnieniu rozsianym, a prof. Arthur Vandenberg (USA) przedstawił wyniki badań nad DRA1-MOG w leczeniu SM.

W sesji poświęconej autoimmunologicznym neuropatiom wykłady przedstawili prof. Srinivas Kaveri z Francji, prof. Nobile Orazio z Włoch oraz dr Helman Lehmann z Niemiec. Dotyczyły one zastosowania dożylnych immunoglobulin w leczeniu chorób neuroimmunologicznych, przewlekłej zapalnej poliradikuloneuropatii demielinizacyjnej (CIDP), wieloogniskowej neuropatii ruchowej (MMN) oraz nowych markerów w immunologicznych neuropatiach.

W sesji dotyczącej immunologicznych aspektów innych chorób układu nerwowego wykłady zaprezentowali: prof. Amos Korczyn (Izrael), prof. Brian Weinshenker (Klinika Mayo, USA), prof. Halina Offner (USA) oraz prof. Beka Solomon (Izrael). Wykłady dotyczyły autoimmunologicznych padaczek, spektrum choroby Devica, immunologicznych aspektów udaru mózgu oraz neuroimmunologii choroby Alzheimerera.

W kolejnej sesji wykłady przedstawili: dr Bethan Lang (Oxford, Wielka Brytania), prof. Anna Członkowska (Polska), prof. Zsolt Illes (Dania), a także dr hab. Iwona Kurkowska-Jastrzębska (Polska). Wykłady dotyczyły chorób neuroimmunologicznych z przeciwciałami przeciw-

ko LGI1 oraz Caspr2, autoimmunologicznych zapaleń mózgu z przeciwciałami przeciwko receptorom NMDA, AMPA i GABA B, „seronegatywnej” miasteni, oraz chorób układu pozapiramidowego o etiologii autoimmunologicznej.

W trakcie konferencji zostało także zaprezentowanych 14 krótkich doniesień z szeregu ośrodków międzynarodowych, a poświęconych wynikom prowadzonych w nich badań. W ramach konferencji odbył się koncert pieśni Stanisława Moniuszki w wykonaniu znakomitych artystów. Uczestnicy mieli także możliwość wzięcia udziału w spotkaniu towarzyskim, które zorganizowano w kopalni soli w Wieliczce. ■

Prof. Brian Weinshenker

Tematyka konferencji obejmowała postępy w patogenezie, diagnostyce i leczeniu chorób neuroimmunologicznych, w tym głównie stwardnienia rozsianego, autoimmunologicznych neuropatii, miastenii a także immunologicznych aspektów innych chorób układu nerwowego w tym choroby Alzheimerera, padaczki, chorób układu pozapiramidowego. W sesji dotyczącej stwardnienia rozsianego prof. Thomas Berger (Austria) przedstawił wykład poświęcony roli biologicznych markerów w stwardnieniu rozsianym. Prof. Ron Milo z Izraela omówił paradygmaty postępowania terapeutycznego w SM. Prof. Jacek Losy zaprezentował natomiast wykład dotyczący nowych leków doustnych

Kongres Polskiego Towarzystwa Endokrynologii Ginekologicznej

16

16 maja 2014 r. w Poznaniu odbył się II Międzynarodowy Kongres Polskiego Towarzystwa Endokrynologii Ginekologicznej (PTEG) organizowany wspólnie z Katedrą i Kliniką Endokrynologii Ginekologicznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Naszemu Towarzystwu już po raz drugi udało się zorganizować spotkanie osób zainteresowanych endokrynologią ginekologiczną. Względnie nowe, bo założone w 2012 roku, PTEG wkłada ogromny wysiłek w doskonalenie i szkolenie lekarzy w zakresie zagadnień endokrynologicznych w położnictwie i ginekologii w Polsce.

Podobnie jak za pierwszym razem we Wrocławiu, w Poznaniu również udało się zaprosić do współpracy inne renomowane towarzystwa naukowe. Oprócz dwóch sesji zorganizowanych przez PTEG na Kongresie, można było uczestniczyć w sesjach organizowanych przez:

- Wielkopolski Oddział Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego (PTG) – Przewodniczący sesji: prof. Tomasz Opała oraz prof. Krzysztof Szymanowski,
- Polskie Towarzystwo Endokrynologiczne (PTE) – Przewodniczący sesji: prof. Andrzej Milewicz i prof. Marek Ruchała oraz
- Polskie Towarzystwo Medycyny Perinatalnej (PTMP) – Przewodniczący sesji: prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Marta Szymankiewicz, prof. Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka.

Nadanie członkostwa honorowego PTEG profesorowi Eli. Y. Adashi przez profesora Błażeja Męczałkowskiego

zrządu USA ds. Zdrowia Kobiet, prof. Andrea R. Genazzani – prezes Międzynarodowego Towarzystwa Endokrynologii Ginekologicznej i Europejskiego Towarzystwa Ginekologicznego oraz dr Stefano Luisi z Uniwersytetu w Sienie we Włoszech, który przedstawił najnowsze trendy dotyczące leczenia endometriozы.

Prof. Adashi przedstawił bardzo interesujący wykład na temat wyzwań i obietnic jakie niesie ze sobą medycyna rozrodu w XXI wieku. Poruszył bardzo istotny i aktualny problem dotyczący technik wspomaganego rozrodu, które zrewolucjonizowały nasze podejście do leczenia niepłodności. Prof. Genazzani zapoznał nas natomiast z niezwykle aktualnym tematem, jakim jest wpływ i zastosowanie androgenów u kobiet.

Podczas ceremonii otwarcia prof. Adashi został, decyzją Zarządu PTEG, uhonorowany członkostwem honorowym w PTEG. Był to wyraz wdzięczności za ogromny wkład prof. Adashi w powstanie i działalność Towarzystwa.

Nowością na Kongresie była, ciesząca się szczególnie zainteresowaniem sesja „Meet the expert”, w trakcie której wszyscy słuchacze mieli możliwość zadawania pytań do zagranicznych ekspertów poprzez wysyłanie wiadomości sms.

Niezwykle ciekawe i praktyczne wystąpienia oraz ich tematyka zapewniły dużą frekwencję w trakcie całego Kongresu. Cieszymy się, że po raz kolejny udało się zainteresować Państwa i zaproponować tak interesujące zagadnienia prezentowane przez wybitnych wykładowców.

Profesor Andrea R. Genazzani

Na Kongresie nie zabrakło również autorytetów międzynarodowych. Po raz kolejny do współpracy udało się nakłonić czołowych naukowców rangi światowej z dziedziny endokrynologii ginekologicznej, ginekologii oraz endokrynologii. Wśród wykładowców sesji gości zagranicznych, znaleźli się: Prof. Eli. Y. Adashi – światowej sławy naukowiec, obecnie pracownik Brown University w USA, ekspert Światowej Organizacji Zdrowia oraz doradca

O problemach kardiologii i diabetologii

W dniach 23-24 maja, w hotelu Andersja, odbył się V Ogólnopolski Naukowy Zjazd Polskiego Towarzystwa Kardiodiabetologicznego. Zjazd obejmował 14 sesji tematycznych oraz warsztaty z kardiologii i diabetologii. Wykłady prezentowało 41 wybitnych kardiologów i diabetologów z całej Polski.

Poruszono problem ryzyka kardiodiabetologicznego u dzieci i młodzieży. Zaprezentowano właściwości nowych leków przeciwkrzepliwych. Przedstawiono problem leczenia przeciwkrzepliwego u chorych na cukrzycę (prof. Aneta Undas). Rozmawiano o tym, jak prowadzić insulinoterapię w ostrym zespole wieńcowym omawiając wszystkie „za i przeciw”. Jedną z sesji poświęcono insulinoterapii u chorych kardiologicznych, a także pułapkom insulinoterapii (prof. Bogna Wierusz-Wysocka, prof. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz). Uwzględniając fakt, że chorzy zarówno

diabetologiczni jak i kardiologiczni cierpią z powodu otyłości, jedną z sesji poprowadziło Polskie Towarzystwo Badań nad Otyłością. (prof. Magdalena Olszanecka-Glinianowicz-przewes Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością oraz prof. Danuta Pupek-Musialik - przewodnicząca Polskiego Stowarzyszenia Praktycznej Terapii Otyłości). W dniu poprzedzającym Zjazd odbyły się warsztaty kardiologiczne oraz diabetologiczne cieszące się dużą popularnością.

W Zjeździe uczestniczyło ponad 400 osób; zaś w ocenie uczestników Zjazd zaprezentował najnowsze zagadnienia z zakresu profilaktyki i leczenia chorych kardiologicznych z towarzyszącą cukrzycą.

ORGANIZATORZY:
KIEROWNIK NAUKOWY I ORGANIZACYJNY:
PROF. DR HAB. MED. DANUTA PUPEK-MUSIALIK
(KATEDRA CHOROÓB WEWNĘTRZNYCH,
ZABURZEŃ METABOLICZNYCH
I NADCIŚNIENIA TĘTNICZEGO) WYDAWNICTWO TERMEDIA

Prof. Danuta Pupek-Musialik

W zjeździe uczestniczyło ponad 400 osób

Jubileusz nestorów polskiej endokrynologii dziecięcej

W poznańskim City Park Hotel & Residence (D.O.M. 88) 27 czerwca, odbyło się 2 Poznańskie Spotkanie z Endokrynologią Dziecięcą (2 PSED), ogólnopolska konferencja naukowa zorganizowana przez Klinikę Endokrynologii i Reumatologii Dziecięcej II Katedry Pediatrii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz firmę BOKiZ.

Prof. Eugeniusz Korman z portretem

Prof. Tomasz E. Romer z portretem

Konferencja poświęcona była „Aktualnym problemom endokrynologii dziecięcej” jednakże miała ona szczególną dedykację – Jubileusz 80. urodzin nestorów polskiej endokrynologii dziecięcej, prof. dr hab. Eugeniusza Kormana, kierownika Kliniki Endokrynologii i Diabetologii Wieku Rozwojowego naszej Uczelni w latach 1995-2004 i prezesa Polskiego Towarzystwa Endokrynologów Dziecięcych w latach 2001-2005 oraz prof. dr hab. Tomasza E. Romera, kierownika Kliniki Endokrynologii Instytutu „Pomnik Centrum Zdrowia Dziecka” w Warszawie w latach 1979-2003 i prezesa Polskiego Towarzystwa Endokrynologów Dziecięcych w latach 1993-2001, naszych nauczycieli i lekarzy wybitnie zasłużonych dla rozwoju endokrynologii dziecięcej w Polsce. Przewodniczącym Komitetu Naukowego i Organizacyjnego był prof. Marek Niedziela, kierownik Kliniki Endokrynologii i Reumatologii Dziecięcej. W konferencji uczestniczyło ponad 100 uczestników z

Polski i naszego Uniwersytetu w tym konsultanci krajowi w dziedzinach endokrynologicznych: prof. Andrzej Lewiński – konsultant z endokrynologii, prof. Robert Spaczyński – konsultant z endokrynologii ginekologicznej oraz

prof. Mieczysław Walczak – konsultant z endokrynologii i diabetologii dziecięcej i jednocześnie prezes Polskiego Towarzystwa Endokrynologii i Diabetologii Dziecięcej. Ponadto w konferencji uczestniczył prof. Andrzej Milewicz, prezes Polskiego Towarzystwa Endokrynologicznego. W konferencji uczestniczyli lekarze wielu specjalności m.in. z endokrynologii, diabetologii, reumatologii, chirurgii dziecięcej, pediatrii i radiologii.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał rektor prof. Jacek Wysocki. W dalszej części konferencji prof. Marek Niedziela przedstawił sylwetki obu jubilatów z podkreśleniem szczególnej roli prof. Eugeniusza Kormana w rozwoju tyreologii dziecięcej a prof. Tomasza E. Romera w diagnostyce i leczeniu zaburzeń wzrastania. Na zakończenie tej części konferencji rektor, prof. Jacek Wysocki oraz przewodniczący Komitetu Organizacyjnego i Naukowego 2 PSED prof. Marek Niedziela wręczyli Panom Profesorom pamiątkowe dyplomy w podziękowaniu za ustawiczne kształcenie kliniczne, stymulację naukową i radość współpracy. Prof. Marek Niedziela, w imieniu Zespołu Kliniki Endokrynologii i Reumatologii Dziecięcej UM, odśpiewał i przekazał na ręce obu Panów Profesorów pamiątkowe portrety. Po tej pierwszej, jubileuszowej części konferencji prof. Marian Krawczyński (wieloletni dyrektor Instytutu Pediatrii), nestor pediatrii poznańskiej, zaprezentował historię poznańskiej endokrynologii dziecięcej. Z kolei prof. UM Maciej Krawczyński (prodziekan WL I) przedstawił w imieniu własnym i prof. Anny Latos-Bieleńskiej (kierownik Katedry i Zakładu Genetyki Medycznej UM) rolę genetyki w endokrynologii, wczoraj, dziś i jutro, czyli od chromatyki płciowej do sekwencjonowania następnej generacji

Uczestnicy 2 PSED

c.d. na s.13

Prof. Eugeniusz Korman, prof. Marek Niedziela, prof. Tomasz E. Romer

a następnie omówił w swoim wykładzie drogę do poznania genetycznej determinacji płci u człowieka. Prof. Ewa Małecka-Tendera, kierownik Kliniki Pediatrii, Endokrynologii i Diabetologii Dziecięcej SUM w Katowicach, prezes Polskiego Towarzystwa Endokrynologii

Dziecięcej w latach 2005-2009 zaprezentowała współczesne poglądy na diagnostykę i leczenie zespołu PCO u dziewcząt. Prof. Jerzy Starzyk, kierownik Kliniki Endokrynologii Dzieci i Młodzieży PAIP UJ CM w Krakowie, przedstawił nowości w diagnostyce i leczeniu opóźnionego dojrzewania. Nowości w leczeniu niskorosłości omówił z kolei prof. Mieczysław Walczak, kierownik Kliniki Pediatrii, Endokrynologii, Diabetologii, Chorób Metabolicznych i Kardiologii Wieku Rozwojowego PUM w Szczecinie. Ostatnim wykładem konferencji był wykład prof. Marka Niedzieli nt. przyszłości w tyreologii dziecięcej. To niezwykle przyjacielskie spotkanie, w urokliwym historycznym miejscu Poznania, uświetnił występ pt. „Moja Piaf” poznańskiej artystki Bożeny Borowskiej-Kropielnickiej.

PROF. DR HAB. N. MED. MAREK NIEDZIELA
KLINIKA ENDOKRYNOLOGII I REUMATOLOGII DZIECIĘCEJ

Elektroradiolodzy na światowym kongresie w Helsinkach

I ISRRRT (ang. International Society of Radiographers and Radiological Technologists) jest organizacją zrzeszającą towarzystwa elektroradiologiczne z całego świata. Powstała w 1965 roku. Światowe Kongresy ISRRRT odbywają się co dwa lata – każdorazowo na innym kontynencie. Dwa lata temu 17 kongres zorganizowano w Toronto-Kanada. W tym roku 18. Światowy Kongres odbył się w Helsinkach stolicy Finlandii w dniach 12-15 czerwca. Liczba uczestników tegorocznego kongresu to ponad 700 osób z 44 krajów z całego świata. Dzięki wielonarodowości kongresu uczestnicy mieli nieocenioną możliwość wymiany wiedzy oraz doświadczeń nabytych w swoich macierzystych ośrodkach – zarówno placówkach ochrony zdrowia jak i jednostkach naukowych. Delegacja PTE (Polskiego Towarzystwa Elektroradiologii) w składzie: Aleksandra Kaczmarek, Bartosz Bąk, Anna Kowalik oraz Jolanta Tomczak z ogromną przyjemnością reprezentowała polskich elektroradiologów podczas kongresu. Z punktu widzenia polskiej elektroradiologii, był to zjazd historyczny gdyż po raz pierwszy delegacja z Polski uczestniczyła w Światowym Kongresie ISRRRT. Natomiast, jako Council Member ISRRRT Jolanta Tomczak wraz z Anną Kowalik – przedstawiciel PTE w EFRS (ang. European Federation of Radiographers Society) z dumą mogły reprezentować Polskę podczas Ceremonii Flag oraz w trakcie Council Meeting. Warto podkre-

ślić, że Polska flaga po raz pierwszy od powstania ISRRRT powiewała wśród flag z całego świata.

Uczestnicy kongresu mogli wybierać spośród paneli: edukacja, zarządzanie, badania naukowe, radioterapia, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny, ultrasonografia, medycyna nuklearna, dozymetria, obrazowanie piersi, radiologia interwencyjna, radiologia pediatryczna, EBP i QA. Pięć modułów przebiegało równocześnie. Dostępna dla uczestników była również sesja plakatu, która zaowocowała największą liczbą plakatów w porównaniu z poprzednimi kongresami ISRRRT. Ostatniego dnia, w trakcie ceremonii zamknięcia, ogłoszony został nowy Prezydent ISRRRT na lata 2014-2016 – dr Fozy Peer z RPA. Kolejny 19 Światowy Kongres ISRRRT odbywać się będzie 17-22 października 2016 w Seulu – Korea Południowa, na który już dziś serdecznie zapraszamy!

Dzięki uczestnictwu w 18 Światowym Kongresie ISRRRT delegaci mieli nieocenioną okazję nawiązać kontakty z przedstawicielami towarzystw elektroradiologicznych z całego świata. Okazję tę wykorzystali z nawiązką, a nowe znajomości pomogą w rozwoju PTE, organizacji ogólnopolskich oraz międzynarodowych warsztatów, a także w promowaniu zawodu elektroradiologa w Polsce i na świecie.

www.isrrt.org
www.ptenet.pl

JOLANTA TOMCZAK

Zdrowie a styl życia w rodzinie

P

Pod takim hasłem 27 czerwca 2014r. odbyła się konferencja naukowa zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Nauk o Zdrowiu, Katedrę i Zakład Organizacji i Zarządzania w Opiece Zdrowotnej oraz Zakład Architektury Usługowej i Mieszkaniowej Instytutu Architektury, Urbanistyki i Ochrony Dziedzictwa Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej.

Gości, w imieniu organizatorów powitały: dr hab. Maria Danuta Głowacka oraz prof. dr hab. inż. arch. Ewa Pruszewicz-Sipińska.

Konferencja stanowiła okazję do interdyscyplinarnej prezentacji doniesień naukowych, mających charakter teoretyczny, jak również, w zdecydowanej większości, popartych wynikami badań lub praktycznym zastosowaniem

analizowanych rozwiązań. Spotkanie stało się platformą do wzajemnej wymiany poglądów, doświadczeń, trendów dotyczących wieloaspektowego podejścia do tematu zasadniczego. Podstawowym celem konferencji stał się przegląd najnowszych wyników badań naukowych, wzajemna dyskusja oraz nawiązanie współpracy na polu badawczym, dotyczącym problemów związanych ze zdrowiem, stylem życia czy wdrażaniem nowoczesnych rozwiązań architektonicznych w podmiotach działalności leczniczej.

Tematyka konferencji obejmowała zagadnienia związane z szeroko pojętym zdrowiem, zachowaniami i zagrożeniami zdrowotnymi w różnych etapach życia człowieka. Rozmawiano także na temat wpływu architektury na styl życia człowieka oraz na proces efektywnego funkcjonowania podmiotów medycznych. W trakcie trwania konferencji zaprezentowano także tematy związane z rolą rodziny w kształtowaniu podejścia do zdrowego stylu życia.

Podjęta tematyka cieszyła się dużym zainteresowaniem, a konferencja zgromadziła liczne grono uczestników. Uczestnikami konferencji byli pracownicy naukowcy Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, pracownicy naukowcy Politechniki Poznańskiej oraz goście reprezentujący jednostki naukowo-badawcze m.in. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Instytut Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi, Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu, Collegium Medicum w Bydgoszczy UMK w Toruniu, Wyższą Szkołę Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu. Swoją obecność, aktywnym uczestnictwem podczas IV Sesji, zaznaczyli także studenci reprezentujący m.in. Studentckie Koło Naukowe *Menadżer Jakości*, działające przy Katedrze i Zakładzie Organizacji i Zarządzania w Opiece Zdrowotnej. Patronat medialny objęło czasopismo naukowe *Pielęgniarstwo Polskie*.

Niezwykle ciekawe i inspirujące wystąpienia uczestników konferencji wносиły cenny materiał naukowy w postaci licznych wyników badań, co niewątpliwie stanowiło jej walor oraz podstawę do rozważań i przyczynę kontynuacji podjętej tematyki.

Komitet Naukowy i Organizacyjny Konferencji – (od lewej) dr inż. Iwona Nowakowska, prof. PP dr hab. inż. arch. Ewa Pruszewicz-Sipińska, dr hab. Maria Danuta Głowacka, dr inż. Renata Rasińska, mgr inż. arch. Agata Gawlak

Uczestnicy Konferencji

DR INŻ. IWONA NOWAKOWSKA

ŻYWIENIE W CHOROBYCH PRZEWODU POKARMOWEGO PORADNIK DLA PACJENTA

Pod redakcją Agnieszki Dobrowolskiej-Zachwieji

Poradnik jest efektem pracy grupy studenckiej z Koła Naukowego Nutrigenomiki, lekarzy z Katedry i Kliniki Gastroenterologii i Żywienia Człowieka oraz Katedry i Kliniki Chorób Metabolicznych i Chorób Wewnętrznych naszego Uniwersytetu. W zamyśle poradnik skierowany miał być tylko do pacjentów i pomóc im w zapoznaniu się z zaleceniami żywieniowymi oraz technologią przygotowywania potraw w chorobach przewodu pokarmowego. W miarę prac nad publikacją okazało się, że taka forma przekazywania wiedzy jest także atrakcyjna dla studentów dietetyki. Poradnik zawiera bardzo konkretne informacje, napisany jest komunikatywnym językiem. Układ graficzny jest jasny i przejrzysty co pozwala na pełne zrozumienie zawartych w poradniku treści.

ŁUSZCZYCOWE ZAPALENIE STAWÓW – DIAGNOSTYKA I LECZENIE

Pod redakcją Włodzimierza Samborskiego i Marka Brzoski

Pacjenci z łuszczycowym zapaleniem stawów muszą zmagać się z dwójakiego rodzaju dolegliwościami: skórnymi i stawowymi. Ponieważ choroba ma charakter przewlekły, przez wiele lat pozostają pod opieką zarówno dermatologów jak i reumatologów. Przez wiele lat zmiany łuszczycowe leczono zewnątrznie co efektywność terapii przy współistniejącym łuszczycowym zapaleniu stawów sprowadzało do zera. Dziś wiadomo, że zarówno łuszczyca jak i łuszczycowe zapalenie stawów są chorobami o podłożu genetycznym a zmiany patologiczne w ich przebiegu wynikają z zaburzeń układu immunologicznego. Ta wiedza zrewolucjonizowała leczenie. Autorzy zapoznają czytelników z zasadami rozpoznawania ŁZS, prezentują obowiązujące standardy postępowania leczniczego z uwzględnieniem farmakoterapii, fizjoterapii, psychoterapii oraz leczenia operacyjnego.

JĘZYK POLSKI W PIGUŁCE

Karolina Sołtowska, Tadeusz Jurek, Katarzyna Labuda-Di Marino, Barbara Tuczyńska-Nowak

Jest to podręcznik do nauki języka polskiego na poziomie podstawowym dla studentów Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Wybór zagadnień leksykalnych i gramatycznych wynika z doświadczeń autorów z pracy ze studentami. Po przybyciu do Polski potrzebne im są gotowe struktury językowe, które pomogą w codziennym funkcjonowaniu. W podręczniku więc zagadnienia gramatyczne ograniczono do minimum na rzecz słownictwa i rozwijania sprawności komunikacyjnych. Podręcznik jest jednocześnie zeszytem ćwiczeń, na końcu umieszczono podręczny słowniczek. W rozdziale „Gdzie to jest?” na fotografiach zaprezentowano wszystkie najważniejsze gmachy uczelni co na pewno ułatwi studentom zagranicznym dostęp do zajęć i wykładów.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z LABORATORYJNEJ DIAGNOSTYKI MEDYCZNEJ

pod redakcją prof. dra hab. n. med. Zygmunta Kopczyńskiego

Podręcznik jest adresowany przede wszystkim do studentów Oddziałów Medycyny Laboratoryjnej, kierunku analityka medyczna. Jednak, jak zaznaczył w swej recenzji prof. dr hab. med. Jan Prokopowicz: „Pozycja ta zawiera wiele informacji klinicznych i w związku z tym może być użytecznym źródłem informacji dla studentów wydziałów lekarskich, studentów wydziału pielęgniarstwa, jak również dla wszystkich tych, którzy przygotowują się do specjalizacji z diagnostyki laboratoryjnej”.

Podręcznik ten, poświęcony badaniom z zakresu diagnostyki laboratoryjnej, jest uzupełnieniem wiadomości z tej dziedziny na polskim rynku wydawniczym. W tej pozycji książkowej, obok rozdziałów dotyczących gospodarki wodno-elektrolitowej i równowagi kwasowo-zasadowej oraz zaburzeń narządowych, znalazły się zagadnienia rzadko publikowane w opracowaniach zbiorowych, dotyczące m.in. diagnostyki laboratoryjnej chorób neurologicznych, reumatycznych, zaburzeń hormonalnych w ginekologii i położnictwie, chorób przenoszonych drogą płciową oraz zakażeń grzybami chorobotwórczymi.

Autorami książki są wybitni specjaliści, naukowcy i praktycy z różnych dziedzin medycyny, w tym medycyny laboratoryjnej. Redaktor naukowy prof. dr hab. n. med. Zygmunt Kopczyński jest specjalistą z dziedziny diagnostyki laboratoryjnej, wieloletnim nauczycielem akademickim, wykładowcą i organizatorem kursów specjalizacyjnych dla diagnostów laboratoryjnych.

Książka jest podzielona na 14 rozdziałów, z których każdy zawiera wprowadzenie oraz opis metod badawczych wykorzystywanych do szczegółowej diagnostyki laboratoryjnej chorób. Na końcu rozdziałów zamieszczono podstawowe piśmiennictwo źródłowe, które ułatwi Czytelnikowi poszerzenie wiadomości w zakresie omawianych zagadnień. Każdy rozdział kończy się zestawem pytań kontrolnych, które umożliwią sprawdzenie zdobytej wiedzy.

Psychologia w medycynie

Taki tytuł nosiła IV konferencja naukowa, która odbyła się 31 maja. Było to dziewiąte już spotkanie z cyklu „Humanistyka w medycynie”.

Pierwsza konferencja odbyła się w 2007 roku i nosiła tytuł „Wzorzec etyki medycznej w świetle życia i dzieła Alberta Schweitzera”. Następnie w 2008 roku miało miejsce pierwsze spotkanie konferencyjne pod hasłem „Psychologia w medycynie”. Rok 2009 przyniósł kolejną konferencję, która tym razem miała charakter międzynarodowy i zatytułowana była „Zdrowy człowiek i społeczeństwo w wizjach Alberta Schweitzera i Ericha Fromma”. W roku 2010 odbyła się II konferencja „Psychologia w medycynie”. Rok 2011 natomiast to organizowana przy współpracy z Instytutem Kultury Europejskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, międzynarodowa konferencja „Kultura, Media, Etyka”. W roku 2012 odbyła się III konferencja z cyklu „Psychologia w medycynie” oraz druga konferencja z cyklu „Kultura, Media, Etyka”. Ostatnie jak dotąd spotkanie z cyklu „Humanistyka w medycynie” miało miejsce w roku 2013 i była to trzecia konferencja z cyklu „Kultura, Media, Etyka”.

IV Konferencja „Psychologia w medycynie” zaadresowana była głównie do studentów Uniwersytetu Medycznego, jednak przyciągnęła też przedstawicieli innych uczelni, jako że miała charakter wieloaspektowy, a program był zróżnicowany. Podczas konferencji wygłoszono osiem referatów, w dwóch sesjach tematycznych oraz poprowadzono panel dyskusyjny. Autorami były w dużej mierze osoby prowadzące praktykę psychologiczną, co pozwoliło ukazać psychologię jako naukę bliską człowiekowi i medycynie. Forma panelu dyskusyjnego umożliwiła zaktywizowanie studentów oraz pozwoliła opisać pewne formy pracy psychologicznej w formie stawianej na pytania słuchaczy.

Organizatorami konferencji było Studenckie Towarzystwo Naukowe UMP, Zakład Psychologii Klinicznej UMP, Studenckie Koło Naukowe Psychologii Klinicznej i Medycyny Psychosomatycznej UMP, organizacja „Strefa Poznania – Psychoterapia, Treningi, Warsztaty”, Polskie Towarzystwo im. Alberta Schweitzera w Poznaniu oraz Fundacja „Restart”.

Konferencję otworzył jeden z organizatorów – dr Wojciech Strzelecki – opiekun Studenckiego Koła Naukowego Psycholo-

gii Klinicznej i Medycyny Psychosomatycznej UMP i pracownik Zakładu Psychologii Klinicznej. Nawiązał do poprzednich konferencji z cyklu „Humanistyka w medycynie”, wyrażając jednocześnie nadzieję, że konferencje z tego cyklu wpiszą się na stałe w kalendarz uczelnianych konferencji organizowanych przez STN i Zakład Psychologii Klinicznej. Zwrócił też uwagę na rolę czynników psychologicznych w pracy z pacjentem, ich istotę w kształtowaniu się różnego rodzaju zaburzeń, a także na potrzebę edukacji przedstawicieli zawodów medycznych w tym zakresie.

Konferencja odbyła się w Collegium Stomatologicum. Zgromadziła około 70 słuchaczy. Konferencję prowadzili: dr Wojciech Strzelecki, dr Marta Czarnecka-Iwańczuk, dr Anna Klatkiewicz, mgr Jolanta Tomczak, mgr Michał Mandecki, mgr Bartosz Grobelny oraz studentki ze Studenckiego Koła Naukowego Psychologii Klinicznej i Medycyny Psychosomatycznej: Krystyna Hejdysz i Ewelina Gawel.

Tegoroczna konferencja miała w dużej mierze charakter profilowy, a jej głównym celem było wskazanie czynników psychologicznych w zaburzeniach somatycznych, którego to zagadnienia dotyczyła większość referatów.

Pierwsza sesja poświęcona była osobom w okresie dzieciństwa i adolescencji i nosiła tytuł: Terapia dzieci i młodzieży”.

Referat otwierający zatytułowany „Psychologiczne aspekty funkcjonowania dziecka z cukrzycą” wygłosiła dr Anna Klatkiewicz. Autorka omówiła w nim czynniki stresu związane z chorobą, wpływ cukrzycy na relacje panujące w rodzinie oraz na rozwój młodzieży. Wspomniana została również rola umiejscowienia poczucia kontroli w przebiegu choroby. Na koniec autorka zwróciła uwagę na rolę opieki psychologiczno-psychiatrycznej wobec dzieci i młodzieży z cukrzycą.

Kolejny referat zatytułowany „Opis przypadków zgłaszanych do Kliniki Gastroenterologii Dziecięcej i Chorób Metabolicznych” wygłosiła dr Anna Bukowska-Posady. Celem wystąpienia

Dr Wojciech Strzelecki otwiera konferencję

Referat wygłasza dr Marta Czarnecka-Iwańczuk

było wskazanie skuteczności wielodyscyplinarnego podejścia do pacjenta oraz wskazanie sensu angażowania psychologa klinicznego do procesu diagnozowania i leczenia pacjentów. Zaprezentowane zostały trzy przypadki pacjentów pediatrycznych przyjętych do Kliniki Gastroenterologii w trybie ostro dyżurowym lub planowym z bólami brzucha i wymiotami. Badania lekarskie nie wskazywały odchyłek w wynikach badań, nie znajdowano żadnych zaburzonych procesów ustrojowych. Konsultacja psychologiczna wskazała silny komponent psychogeny w obserwowanych dolegliwościach. W dwóch przypadkach wykazano zaburzenia czynnościowe na skutek psychogeny czynników lękowych (zaburzona sytuacja rodzinna), w jednym przypadku zaburzenia odżywiania o charakterze bulimii. Pacjentom zalecono psychoterapię, a efekt działań terapeutycznych okazał się skuteczny.

Trzecie wystąpienie nosiło tytuł „Muzykoterapia w autyzmie”, a wygłosił je dr Wojciech Strzelecki. Autor w swoim wystąpieniu określił czym jest muzykoterapia, przedstawił jej specyfikę oddziaływania, jej zalety, trudności przed jakimi staje oraz podział. Opisał też przykładowe ob-

szary zastosowania tej formy terapeutycznej. Następnie autor skoncentrował się już na typowym zastosowaniu muzykoterapii w pracy z pacjentem autystycznym. Przedstawione zostały trudności oraz wskazania dla oddziaływań terapeutycznych w pracy z dzieckiem autystycznym. Autor omówił specyfikę oddziaływania muzykoterapeutycznego oraz cele muzykoterapii w autyzmie. Omówione zostały również wybrane techniki muzykoterapeutyczne oraz rola uczestnictwa rodzica w terapii.

Ostatnie w pierwszej sesji wystąpienie nosiło tytuł „Dogoterapia w przebiegu usprawnienia dziecka z MPD”, a wygłosiła je mgr Joanna Nawrocka-Rohnka. Autorka omówiła formy interwencji z udziałem psa, określiła pojęcie dogoterapii, podkreślając interdyscyplinarny charakter oddziaływań terapeutycznych z udziałem psa. Przedstawione zostały również zalecenia dogoterapii, przeciwwskazania dla jej stosowania oraz adresaci oddziaływań tej właśnie formy terapeutycznej. Autorka zaprezentowała również wyniki badań przeprowadzonych przez Fundację Mały Piesek Zuzi, na podstawie których wyciągnięto m.in. wnioski dotyczące roli dogoterapii w usprawnianiu ruchowym dzieci z MPD, poprawie ich funkcjonowania w sferze emocjonalnej i społecznej oraz w podnoszeniu motywacji dzieci. Interesująca była forma referatu, jako że autorka przyprowadziła ze sobą psa-terapeutę, który na zakończenie pod przewodnictwem opiekunki zaprezentował wachlarz swoich, wykorzystywanych w terapii, możliwości.

Druga sesja konferencji nosiła tytuł „Terapia dorosłych”. Dr Marta Czarniecka-Iwańczuk przedstawiła referat pt. „Psychoterapia w niepłodności”. W swoim wystąpieniu autorka przedstawiła potencjalne psychologiczne źródła problemów w zakresie płodności u kobiet i mężczyzn, proces przeżywania niepłodności oraz psychiczne konsekwencje leczenia i diagnozy. Ponadto, prelegentka omówiła sposoby pracy terapeutycznej z parami zmagającymi się z problemem poczęcia dziecka, a także zaprezentowała opis przypadku.

Drugim prelegentem w opisywanej sesji była dr Nadia Bryl. Tytuł jej wystąpienia brzmiał: „Psychoterapia w chorobach dermatologicznych”. Prelegentka zwróciła uwagę na fakt, że skóra i układ nerwowy rozwijają się z jednego listka zarodkowego, a ich wspólne funkcjonowanie ma ogromne znaczenie dla życia psychicznego człowieka. Uwzględniając holistyczne podejście do człowieka podkreśliła fakt, że ludzka psychika, na najwcześniejszych etapach życia kształtuje się poprzez kontakt skóry ze światem zewnętrznym,

a dzięki stymulacji skóry rozwijają się zrzęby najważniejszych funkcji psychicznych, np. tożsamości, spójności, granic. Dlatego też u osób z zaburzeniami psychicznymi obserwuje się liczne schorzenia dermatologiczne, które dotyczą 60 proc. chorych psychiatrycznych. Celem prezentacji dr Nadii Bryl było uwrażliwienie przyszłych i obecnych przedstawicieli zawodów medycznych na współwystępowanie tych zaburzeń, przedstawienie wskazań do psychoterapii, oraz możliwości terapeutycznych w tym zakresie.

Kolejny referat zatytułowany „Terapia zaburzeń seksualnych” wygłosiła mgr Anna Dolczewska-Samela. W swoim wystąpieniu przedstawiła definicję seksuologii oraz praktyczne cele jej zastosowania. Zdefiniowała również pojęcie zdrowia seksualnego, organiczne, psychiczne, osobowościowe, relacyjne oraz społeczno-kulturowe przyczyny występowania zaburzeń seksualnych. Autorka omówiła również cele poradnictwa i terapii w zaburzeniach seksualnych oraz poziomy i obszary pracy terapeutycznej. Scharakteryzowała również specyfikę seksualności w okresie dzieciństwa, adolescencji, dorosłości i starości.

Tytuł ostatniego wystąpienia w drugiej sesji, autorstwa mgr Mai Strzeleckiej brzmiał: „Dialog motywujący jako podstawa pracy z osobą bezdomną”. W swoim wystąpieniu prelegentka zwróciła uwagę na szeroko rozumiany problem bezdomności również w aspekcie szeregu dotyczących osób bezdomnych stereotypów. Opisane zostały również czynniki leżące u podłoża zjawiska bezdomności. Następnie autorka scharakteryzowała opartą na podejściu humanistycznym, terapii systemowej, terapii poznawczo-behawioralnej, psychologii inspiracji i psychologii motywacji metodę dialogu motywującego. Przedstawiła również zasady stosowania omawianej metody oraz stadia zmiany zachowania klienta poddawanego terapii.

Ostatnia sesja konferencji poprowadzona została w formie panelu dyskusyjnego, noszącego tytuł: „Psychoterapia – metoda leczenia z wyboru. Miejsce psychoterapii w medycynie”. Panel prowadziły osoby ze „Strefy Poznania – Psychoterapia, Treningi, Warsztaty”: dr Anna Klatkiewicz, mgr Sylwia Fajkowska, mgr Joanna Goździkiewicz-Łappo, mgr Joanna Pluczyńska, mgr Marta Milkiewicz oraz mgr Mikołaj Król. Prowadzący panel dyskusyjny przybliżyli uczestnikom konferencji pojęcie psychoterapii, opisali przebieg procesu terapeutycznego oraz dokonali rozróżnienia profesji: psychiatra, psycholog, psychoterapeuta. Scharakteryzowali medyczną oraz psychoterapeutyczną perspektywę procesu leczenia i wspierania. Podkreślili rolę holistycznego podejścia do człowieka oraz rolę ciała w procesie terapeutycznym. Następnie dokonali charakterystyki typów osobowości oraz omówili wpływ czynników osobowościowych na przeżywanie stresu oraz reagowanie na sytuacje stresowe. Opisywali również Zespół Stresu Pourazowego (PTSD) wraz z kryteriami diagnostycznymi. Przedstawili również rolę psychoterapii jako oddziaływania wspierającego i wzmacniającego inne oddziaływania terapeutyczne. Na koniec omówili warunki niezbędne do skorzystania z psychoterapii. Forma panelu dyskusyjnego zaktywizowała studentów, którzy zadawali pytania oraz dzielili się własnymi refleksjami i doświadczeniami.

Mgr Joanna Nawrocka-Rohn

rakteryzowali medyczną oraz psychoterapeutyczną perspektywę procesu leczenia i wspierania. Podkreślili rolę holistycznego podejścia do człowieka oraz rolę ciała w procesie terapeutycznym. Następnie dokonali charakterystyki typów osobowości oraz omówili wpływ czynników osobowościowych na przeżywanie stresu oraz reagowanie na sytuacje stresowe. Opisywali również Zespół Stresu Pourazowego (PTSD) wraz z kryteriami diagnostycznymi. Przedstawili również rolę psychoterapii jako oddziaływania wspierającego i wzmacniającego inne oddziaływania terapeutyczne. Na koniec omówili warunki niezbędne do skorzystania z psychoterapii. Forma panelu dyskusyjnego zaktywizowała studentów, którzy zadawali pytania oraz dzielili się własnymi refleksjami i doświadczeniami.

Zamykając IV Konferencję „Psychologia w medycynie” dr Wojciech Strzelecki podziękował patronom, prelegentom, organizatorom oraz uczestnikom i wyraził nadzieję, że spotkanie konferencyjne poświęcone roli czynników psychicznych w leczeniu nie jest ostatnim.

Jako organizator konferencji, pragnę złożyć serdeczne wyrazy wdzięczności wszystkim osobom, które miały swój udział w przygotowaniu niniejszego wydarzenia oraz uczestnikom konferencji za liczne przybycie. Jednocześnie też wyrażam nadzieję, że kolejne spotkania z cyklu „Humanistyka w medycynie” zjednoczą wielu cenionych i uznanych specjalistów z zakresu nauk humanistycznych, medycznych i społecznych, dając możliwość zapoznania się z najnowszymi osiągnięciami nauki i praktyki.

WOJCIECH STRZELECKI

Wspomnienie o profesorze Przemysławie Gabrielu (01. 12. 1919 – 27. 04. 2014)

Prof. zw. dr hab., dr honoris causa Przemysław Gabriel, wieloletni kierownik Katedry i Zakładu Patomorfologii Klinicznej

Uniwersytetu Medycznego im Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, były dziekan Wydziału Lekarskiego i prorektor d.s. nauki Naszego Uniwersytetu, człowiek wielkiego serca, szerokich horyzontów i zrozumienia ludzkich potrzeb, urodził się w 1919 roku we Wilkowyi, w powiecie jarocińskim. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości, w 1938 roku rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego. Los sprawił, że mógł ukończyć je dopiero po wojnie w 1949 roku. W czasie okupacji ciężko pracował

fizycznie. W tym czasie rozpoczął również pracę nauczycielską, udzielając bezinteresownie korepetycji młodszym kolegom.

W 1948 roku, jeszcze w czasie studiów, rozpoczął pracę w ówczesnej Katedrze Anatomii Patologicznej. Od początku swojej pracy w Katedrze z wielkim zapałem zajmował się dydaktyką. Stawiał w tym zakresie wysokie wymagania sobie i swym współpracownikom. Podobnie wiele uwagi jak nauczaniu studentów, poświęcał Profesor szkoleniu młodej kadry akademickiej. Wielkim uznaniem w środowisku patomor-

fologów cieszyły się organizowane przez Profesora kursy z zakresu patomorfologii płodu i noworodka.

Na podkreślenie zasługuje także fakt, iż Profesor zawsze pozwalał swoim współpracownikom rozwijać interesującą ich tematykę i zawsze służył pomocą i radą. Pod kierunkiem Profesora tytuł doktora nauk medycznych uzyskało 19 osób a 6 osób habilitowało się. Z tego grona 5 osób uzyskało tytuł profesora.

Prof. Przemysław Gabriel był autorem 161 publikacji naukowych. Główne kierunki zainteresowań naukowych Profesora to neuropatologia, patologia wieku rozwojowego oraz patomorfologia mięśni w przebiegu zakażenia *Trichinella spiralis*. W każdym z tych kierunków można

wymienić szereg osiągnięć o charakterze pionierskim, nie tylko w skali Kraju.

Jako pierwszy w Polsce podjął w latach 60-tych badania morfologiczne dotyczące doświadczalnego obrzęku mózgu. Kontynuację tych badań stanowiły prace z zakresu neuropatologii wieku rozwojowego. Spośród dalszych prac dotyczących patomorfologii płodu i noworodka, na szczególną uwagę zasługują opracowania dotyczące martwicy mięśnia serca.

Największy liczbowo dorobek naukowy Profesora dotyczył zakażeń *Trichinella spiralis*. Publikacje z tego zakresu były cytowane 84 razy w piśmiennictwie światowym. Opracowania te zostały dokonane, w ramach międzynarodowych programów badawczych, we współpracy zespołu Poznańskiej Uczelni z zespołem Instytutu Parazytologii im. Stefańskiego PAN.

Do pionierskich i oryginalnych osiągnięć zaliczyć tu należy pierwsze w piśmiennictwie opracowanie zmian morfologicznych w przebiegu zakażenia *Trichinella spiralis* na podstawie badań histologicznych, histochemicznych a zwłaszcza ultrastrukturalnych. Ocenę mikroskopową mechanizmów działania leków przeciw włośnicowym i opracowanie tzw. włośnicy przewlekłej.

Charakteryzując dorobek naukowy Profesora Gabryela należy podkreślić następujące fakty: podejmując określoną tematykę badań Profesor zawsze brał pod uwagę jej przydatność praktyczną, z niezwykłą umiejętnością nawiązywał współpracę, przy czym kierując zespołami badawczymi, nigdy nie umieszcza swego nazwiska na liście autorów, jeśli nie miał znaczącego wkładu w przygotowywanej publikacji, z zasady każdy opracowywany temat kończył się pracami promocyjnymi współpracowników.

W uznaniu osiągnięć Profesora Przemysława Gabryela, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego nadał Mu w dniu 11 października 2000 roku tytuł doktora honoris causa, który został wręczony w czasie Uroczystego Posiedzenia Rad Wydziału Lekarskiego I i II z okazji 80-lecia Wydziału Lekarskiego, przez ówczesnego Rektora Naszego Uniwersytetu

Wręczenie dyplomu doktora honoris causa

prof. dr hab. Leona Drobniaka.

Zdolności i zamiłowania organizacyjne Profesora nie ograniczały się tylko do działalności naukowej i dydaktycznej. Ujawniały się w wielu innych kierunkach, jak chociażby w wieloletniej pracy w Sekcji IV Nauk Medycznych Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Stopni i Tytułów Naukowych przy Prezesa Rady Ministrów (CKK), w działalności specjalisty krajowego ds. patomorfologii, w działalności we władzach Poznańskiej Uczelni, w towarzystwach naukowych, w komisjach i komitetach PAN. Każda praca organizacyjna, jaką Profesor podejmował, owocowała znaczącymi osiągnięciami, do każdej wnosił nowe projekty i skutecznie je wdrażał, budząc zasłużone uznanie.

Przy rozlicznych zajęciach i funkcjach, które pełnił, nigdy nie szczędził czasu dla osób, które szukały u Niego rady i pomocy. To wszystko składa się na ogromny autorytet zawodowy, naukowy i moralny, jakim cieszył się Pan Profesor nie tylko w Poznańskiej Uczelni, ale w całym środowisku patomorfologów w Kraju, a także wśród naukowców niebędących patomorfologami.

Licznie przybyła społeczność akademicka pożegnała Śp. Profesora Przemysława Gabryela podczas mszy świętej i pogrzebu, który odbył się w dniu 30

kwietnia br. na Cmentarzu Parafialnym Kościoła pod wezwaniem Chrystusa Dobrego Pasterza przy ul. Nowina 1 w Poznaniu.

Członkowie Rady Wydziału Lekarskiego I złożyli kondolencje rodzinie Profesora

W dniu 11 czerwca 2014 roku odbyło się również posiedzenie Rady Wydziału Lekarskiego I poświęcone pamięci Profesora Przemysława Gabryela, po którym Prorektor ds. Organizacji, Promocji i Rozwoju Uczelni prof. dr hab. Andrzej Tykarski i Dziekan Wydziału Lekarskiego I prof. dr hab. Ryszard Marciniak złożyli kondolencje żonie i rodzinie zmarłego Profesora

W imieniu zespołu uczniów i współpracowników Pana Profesora, wyrażamy Mu wdzięczność i podziękowanie za to, co osiągnął dla Katedry Patomorfologii Klinicznej. Jesteśmy dumni, że mogliśmy pod kierunkiem Pana Profesora Przemysława Gabryela kształcić się i pracować.

PROF. DR HAB. PRZEMYSŁAW MAJEWSKI,
KIEROWNIK KATEDRY
PATOMORFOLOGII KLINICZNEJ
WRAZ Z CAŁYM ZESPOŁEM
WSPÓLPRACOWNIKÓW

Bitwa o Monte Cassino

oczami jej uczestnika i lekarza

Olecha Szczepkiego

w 70. jej rocznicę.

Profesor Olech Szczepki (1914-1980), niezwykle zasłużony dla Poznania i kraju pediatra, dziekan Wydziału Lekarskiego A.M., rektor i doktor h.c. swej macierzystej Uczelni, budowniczy, organizator i pierwszy dyrektor Instytutu Pediatrii, opiekun 9 habilitacji, promotor 37 doktoratów... ceniony przez swych uczniów dumnych, że pochodzą ze szkoły Szczepkiego. To tylko kamienie milowe działalności kliniczno-naukowej i organizacyjnej naszego Mistrza. Cóż więcej trzeba?

Olech Szczepki w mundurze podchorążego – wrzesień 1939 (z dokumentacji dr med. Piotra Sudy, za jego zgodą)

A jest jeszcze jedna, mniej znana karta jego ciekawego życiorysu – to losy wojenne opisane w pamiętniku „Moja wojna. Od Warty do Padu 1939-1945”. W czasie II wojny światowej Olech Szczepki przeżył skomplikowaną drogę typową dla wielu polskich żołnierzy. Przekroczenie granicy, internowanie na Węgrzech, ucieczka przez Jugosławię i Grecję do Francji, a następnie Bliski Wschód (Irak, Palestynę) i cały bojowy szlak afrykańsko-włoski jako lekarz w Dywizji Strzelców Karpackich (DSK) gen. Stanisława Kopańskiego, 2. Korpusu Polskiego gen. Władysława Andersa.

Rok 2014 – to ważny jubileusz dziejów polskiego oręża – 70. rocznica zwycięskiej bitwy o Monte Cassino, symbol walki żołnierza polskiego na obczyźnie o wolną Polskę. Olech Szczepki brał w niej również udział jako lekarz Batalionowego Punktu Opatrunkowego (BPO), m.in. w słynnym „Domku doktora”. Awansowany na stopień porucznika i odznaczony Krzyżem Walecznych. Warto przybliżyć niektóre fragmenty jego wspomnień z tych kilkunastu niezwykle trudnych dni (4-18 maja 1944) spod wzgórz Monte Cassino.

4. maja odnotował m.in. *Czuje się przygotowania na gigantyczną skalę. Zajęty jest każdy metr kwadratowy ziemi, nieraz i pod ziemią. Na poboczach składy sprzętu, amunicji. Całość spowita pajęczyną siatek maskowniczych, taśm, gałęzi, liści. Najmilszerniej otulone są stanowiska ciężkiej artylerii, kolisto otoczone ścianami worków z piaskiem. Na drogach pełno żandarmerii kierującej ruchem w tej zdawałoby się bez-*

ładnie kłębiącej się masie ludzi i pojazdów. Jedynie słońce, uporczywie przebijające się przez płataninę drutów, taśm, siatek i płacht malowanych, zdaje się przypominać, że przecież poza tymi szatańskimi przygotowaniami jest jeszcze inne życie. Ale nie ma czasu na takie refleksje, bo piekielna maszyna zaczyna się rozkręcać i goniąc poleceniami i rozkazami, wciąga do otchłani...

7. maja cytował napisy ostrzegawcze w rodzaju: „Nie bądź głupi! Nie daj się zabić!”, „Jedź przedziej!”... Pędziliśmy łaźnikiem – Bantamem z opuszczoną na maskę szybą, potykając się raz po raz na korzeniach i kamieniach przydrożnych. Szybciej! Szybciej! Dojechaliśmy szczęśliwie do WPO, które mieści się w częściowo uszkodzonej willi u ujścia wąwozu nad przebiegającą tuż obok mocno zrujnowaną pociskami drogą... Wszystkie wejścia do domu zabezpieczono od odłamków workami z piaskiem ułożonymi na kształt 2 ścian pod kątem prostym, co chroni przed bezpośrednim wpadnięciem odłamka do wnętrza domu. Zajeżdżając tutaj łaźniki, po krótkim postoju szybko jadą dalej, sanitarki chronią się za przeciwległą do wzgórz ścianą domu. Panuje tu nastrój oczekiwania. Trafi, czy nie trafi. Myśli się oczywiście o pociskach artyleryjskich, ale one raczej przenoszą, moździerzowe zaś nie są groźne, przynajmniej na razie, gdy dom stoi...Przenocowałem na noszach do następnego dnia, czekając na dalsze rozkazy. W tym czasie przyniesiono na noszach kilku rannych. Po zaopatrzeniu załadowano ich do sanitarki i wysłano do GPO, a więc do 1. kompanii sanitarnej... pod osłoną

wieczoru mam dojść dzisiaj do BPO drugiego batalionu 3 DSK. ...Mam zapoznać się ze szlakiem ewakuacji od niego do tutejszego WPO. Wyszedłem około 9:00. ...Ciemno było. ...Szedłem pod górę. ...Co kilkadziesiąt kroków majaczył ciemny cień rosnących tu krzewów. Śpiewały słowiki. ...Chyba po półgodzinnym marszu zaświtało coś i gruchnęło w wąwóz. Padłem odruchowo na ziemię. Odłamki pocieły sąsiedni krzak, osypały liście... Słowik zamilkł... Po dalszych kilku minutach doszedłem do BPO... mieści się w suterenach jakiegoś zburzonego budyneczku... pomieszczenie liczące kilkanaście metrów kwadratowych. ...Na vis a vis wejścia stół, na którym oprócz słabo świecącej naftowej lampy leży porozkładany materiał sanitarny (opatrunki, bandaże, gaza, wata, leki). Grzeją się na spirytusie w palnikach sterylizatory ze strzykawkami, nożami, pincetami... Tu znoszą rannych. Trzeba im czasem poprawić opatrunek, napoić, ogrzać, podać morfinę. Niektórzy ranni trafiają tu bezpośrednio z pola walki, które jest tuż obok, o rzut granatem.

9. maja pisał: *...będę nadzorował pracę noszowych... Uzgodniono, że otrzymam 24 noszowych, których rozparceluję na 6 dodatkowych punktach transportu rannych...*

11. maja informował: *...Punktualnie o 23:00 zatrzaśły się góry za nami, zabytnął horyzont tysiącami światełek, szedł w góry pomruk. ... Nad głowami pojawił się jednostajny świst. Niebo było ciemne. Kwadrans za kwadransami mijały. Działa grzmiały. Podobno na każdy metr*

naszego frontu przypada jedno działo. Nie było jeszcze bitwy o takim nasileniu ognia artyleryjskiego. Czy zniszczy on bunkry niemieckie i nasi pójdą po zwycięstwo?

12. maja raportował: ... Nad ranem zaczynają służyć ranni. Jest ich dużo. Znam ich niemal wszystkich. To przecież mój macierzysty II batalion, z którym wojowałem na pustyni, w Tobruku, w Cyrenajce... Rany są najczęściej szarpane odłamkami. Są drobne, są ciężkie aż do urwania kończyn. Postrzelone głowy, brzuchy, klatki piersiowe. ... Pełny dzień staje się coraz dramatyczniejszy. Na przedpolu zalegają pojedynczy żołnierze. Sanitariu-sze wyciągają rannych. Kpr. Grądzalskiego z opaskami Czerwonego Krzyża na obydwu ramionach strzelec wyborowy zabija strzałem prosto w czoło w chwili, gdy opatrywał rannego. ... Rannych jest coraz więcej.

Pracujemy bez wytchnienia cały dzień. Nie ma czasu aby coś zjeść, nie ma ochoty aby coś wypić. Cały punkt opatrunkowy przepelnia mdły zapach krwi ludzkiej, potęgowany upałem. Ręce umazane lepką krwią. Nie ma czasu ich obmyć. Obcieramy je ligniną. Jęki rannych raz po raz przerywają okrzyki. Niektórzy wymiotują. Koszulka lepi się do skóry. Wszyscy automatycznie czynią swą powinność. Padają słowa: „bandaż”, „strzykawka”, „Thomasa”, „Kramera”, „wata” – słowa-symbole mówione to głośno, to szeptem, czasami wykrzywane z suchego gardła. Przerywają je chorzy: „Pić, pić”, „Boli”. Są tacy, którzy milczą, patrząc tępo przed siebie oczyma nabiegłymi krwią. Są tacy, którzy mówią, krzycząc podnieceni.

13. maja stwierdzał: Nie spaliśmy całą drugą noc. Ranni ciągle napływają. Są tacy, co wiele godzin leżeli na polu. Nie można ich było wydostać spod ognia karabinów maszynowych. Bardzo cierpią. Rany często już z odczynami zapalnymi. ... Moi noszowi pracują bez przerwy drugi dzień. Zbliża się również druga noc. Ślaniają się na nogach.

14. maja dokumentował: Sanitariu-sze są u kresu sił. Zdecydowałem się, po skontrolowaniu moich posterunków na ścieżce noszowych zatelefonować do szefa sanitarnego. Długo nie mogłem uzyskać połączenia. Nie wiem jak długo to trwało, bo zasnąłem mając możliwość po 2 dniach i 2 nocach bezsenności odpoczęcia przez chwilę na ławce. Zbudziło mnie szarpanie łącznościowca: „Panie poruczniku! Szef Sanitarny”. Zameldowałem mu o potrzebach..., że noszowi już nie wytrzymują i padają z nóg. Usłyszałem w słuchawce suche: „Wytrzymać” i słuchawka zamilkła.

Powlokłem się z powrotem do moich noszowych i sanitariuszy. Co im powiedzieć? Powiedziałem, że trzeba poczekać, a pomoc na pewno przyjdzie.

... Ruch rannych był nieco słabszy. ... Postanowiliśmy pójść do latryny. Znajdowała się o parę kroków od wejścia w dole po jakimś ciężkim pocisku, a może bombie lotniczej. Przerzucona na nim belka stanowiła sedes. Tuż przy wyjściu spotkaliśmy się z noszowymi. Nieśli jednego rannego i prowadzili podpierając drugiego. Spojrzeliśmy po sobie i przystanęliśmy... Tyle przecież wytrzymamy. Zająłem się jednym rannym. Szpunar drugim. Jak zawsze przygrywał nam ogień artyleryjski i moździerzy. Po chwili rannego wyniesiono, drugiego wyprowadzono. Wyszliśmy za nimi i spojrzeli w lewo. Naszej latryny nie było. Została do czysta wypróżniona pociskiem z moździerza. Z belki zostały drzazgi. A wiesz – powiedziałem – napisaliby nam na grobie „Poległ na polu chwały”. Uśmiechnął się chyba po raz pierwszy od dwóch dni i potaknął głową. ... Oto jak na wojnie przeplata się groza z prostym, rubasznym żartem, przechodząc niepostrzeżenie jedno w drugie.

... Ciemno już było. ... Od strony wozu dochodziły odgłosy jakiegoś stąpania wielu kroków, po chwili usłyszałem nawoływanie, szczęk łańcuchów. To mulnicy cypryjscy teraz pod osłoną nocy przeprowadzali kolumnę transportową jucznych mułów, przynosząc na potrzeby toczącej się walki zaopatrzenie. ... dostarczano codziennie wodę, żywność, sprzęt saperki i przede wszystkim amunicję do wszelkiego rodzaju broni... Zwierzęta spłoszyły się z jakiegoś powodu, zaczęły wierzgać i kwiczeć. ... po chwili padła w ten rejon pierwsza salwa z moździerzy. Celna była. Trafiła w stertę skrzynek z amunicją. Po pierwszym wybuchu detonacja nastąpiła teraz jedna po drugiej... Zachęceni takim powodzeniem Niemcy zaczęli posyłać salwę po salwie. Do wybuchów dołączyły się kwiki zwierząt i jęk ludzi. Raz po raz rozrywający się pocisk oświetlał tę ponurą scenę i wtedy na tle fiołkowo-niebieskiej poświaty ukazywały się – jak chińskie cienie – sylwetki wierzgających czy uciekających zwierząt... wylatywały w powietrze fragmenty skrzyń, puszek. Gasnący blask z kolei pogrążał wszystko w ciemności i wtedy tylko słychać było charkot powolnych zwierząt, krzyki potratowanych i rannych ludzi, wołanie o pomoc... Złapaliśmy za torby z opatrunkami i skoczyliśmy skąd dochodziły jęki. ... Trzeba było się czołgać, dochodzić na czworakach, wyczuwać rękoma, gdzie kto leży... Nożem pruliśmy mundury... Prędko wyczerpały się zapasy

torby sanitarnej. ... Zrezygnowałem z 4-osobowej drużyny noszowych. Wyznaczyłem po 2 do każdego noszy, zyskując w ten sposób liczbę czynnych noszy. Byle wyciągnąć z tego piekła na bardziej zaciszne zboczce i tam już spokojniej wynosić do wozu i dalej w dół do WP. ... rozchodził się zapach spalenizny, wymieszany z zapachem krwi ludzkiej i zwierzęcej. Miejscami grząsko było od krwi...

15. maja zapisał: ... Znaleźliśmy z Bednarczykiem jamę wydrążoną w ziemi na kształt grobu, gdzie podścieliwszy sobie koc, ułożyliśmy się obok siebie ciasno, aby po tych 3 dniach i 4 nocach nieprzerwanej pracy odpocząć. Spaliśmy tak chyba do 8:00 czy 9:00.

18. maja podsumował: A jednak 2. Brygada nie zawiodła. Utrzymała teren. Wyparła Niemców. Ułani zawiesili przed południem na klasztorze czerwono-białej sztandar. Zdobyliśmy Monte Cassino. Straty jednak są ogromne. ... Stojąc na szczycie łańcucha gór, którego dopiero co broniliśmy z którego wdzieraliśmy się dalej aż do klasztoru Benedyktyńskiego, patrzę na rozpościerającą się u stóp dolinę. Inna jest dzisiaj niż dotąd. Nie zasnuwają już jej maskujące wszelki ruch w terenie sztuczne mgły i dymy. Powietrze jest czyste, przejrzyste. Dolina jest jasnozielona i upstrzona gęsto czerwonymi kwiatami. To prawda, kwitną maki. Jest wiosna. Ale tutaj na górze nie ma jeszcze czym oddychać. Trupi zapach aż skręca człowieka. Zbiera się na wymioty. Dopiero teraz minęło napięcie nerwowe, to maksymalne, aż mroczące świadomość, dopiero teraz czuję to naprawdę...

Olech Szczepski był jednym z kilkunastu lekarzy DSK. Pod Monte Cassino przebywał praktycznie na linii walk, na najbardziej wysuniętym odcinku służb medycznych. Był uczestnikiem i świadkiem tych nieporównywalnych z niczym wydarzeń wojennych. Spotkania ze śmiercią i ciężkim okaleczeniem w tych kilkunastu dniach były codziennością. Sądzę, że pozostawiły one w jego umyśle niezatarty ślad okropności wojny. Nawet wówczas, mimo osobistych trudnych sytuacji życiowych, pozostał wrażliwy na piękno przyrody i zachował głęboko humanistyczne spojrzenie na świat. My, jego uczniowie, zapamiętamy go nie tylko jako znakomitego pediatrę i nauczyciela, ale także jako człowieka o szerokich zainteresowaniach humanistycznych, interesującego się historią i sztuką, życzliwego ludziom, który życie ludzkie cenił ponad wszystko.

MARIAN KRAWCZYŃSKI

DOKTORATY

Wydział Lekarski I

Rada Wydziału Lekarskiego I nadała stopień doktora nauk medycznych następującym osobom:

mgr chemii Ewa Palicka pr.dr nt.: „Postawa młodzieży szkół gimnazjalnych wobec odżywiania doktor nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna”, promotor: prof. dr hab. Maciej Owecki

– w dyscyplinie biologia medyczna

mgr pedagog. Barbara Purandare pr.dr nt.: „Socjomedyczne aspekty zażywania substancji psychoaktywnych wśród lekarzy stażystów na terenie Wielkopolski”, promotor: prof. dr hab. Jerzy T. Marcinkowski

lek. Eugeniusz Rybka pr.dr nt.: „Wykorzystanie molekularnej identyfikacji 13 typów DNA HPV w profilaktyce raka szyjki macicy na przykładzie kobiet z rozpoznaniem cytologicznym ASC-US”, promotor: prof. dr hab. Witold Kędzia

– w dyscyplinie medycyna

lek. Andrzej Dudziak pr.dr nt.: „Wartość współczesnego badania USG w diagnostyce wybranych ostrych stanów chirurgicznych moszny u dzieci”, promotor: dr hab. Marek Stajgis

lek. Mariusz Kurpik pr.dr nt.: „Wykrywanie rozwojowej dysplazji stawów biodrowych u noworodków i niemowląt na terenie Kalisza i powiatu kaliskiego w wybranym okresie”, promotor: prof. dr hab. Leszek Romanowski

lek. Radosław Kurpik pr.dr nt.: „Przydatność praktyczna indeksu przewidywania astmy u dzieci hospitalizowanych z powodu obturacyjnego zapalenia oskrzeli”, promotor: prof. dr hab. Anna Bręborowicz

lek. Wojciech Łyskawa pr.dr nt.: „Ocena wybranych funkcji poznawczych i percepcji czasu u osób dorosłych”, promotor: prof. dr hab. Leon Drobniak

lek. Dominika Kaminiarczyk-Pyzałka pr.dr nt.: „Czynniki prozapalne w młodzieńczym idiopatycznym zapaleniu stawów”, promotor: prof. dr hab. Marek Niedziela

lek. Arkadiusz Spychała pr.dr nt.: „Ocena poprawy diagnostyki i wyników leczenia chirurgicznego raka żołądka w okresie 25 lat”, promotor: prof. dr hab. Paweł Murawa

mgr piel. Teresa Stańczyk pr.dr nt.: „Samooceńca stanu zdrowia a styl życia studentów miasta Poznania”, promotor: dr hab. Alicja Krzyżaniak

lek. Robert Wasilewicz pr.dr nt.: „Ocena obecności -aktywniny i aktywny mięśniówki gładkiej w komórkach blaszki sitowatej twardówki oczu z neuropatią jaskrawą zależną od podwyższonego ciśnienia wewnątrzgałkowego”, promotor: prof. dr hab. Krystyna Pecold

mgr biotechn. Agnieszka Rawłuszko-Wieczorek pr.dr nt.: „Regulacja epigenetyczna wybranych genów zaangażowanych w odpowiedź na hipoksję w raku jelita grubego”, promotor: prof. dr hab. Paweł Jagodziński

lek. Paweł Żebryk pr.dr nt.: „Ocena występowania i znaczenia klinicznego wybranych autooprzeciwciał w twardzinie układowej”, promotor: dr hab. Mariusz J. Puszczewicz prof. UM

lek. Katarzyna Hen pr.dr nt.: „Ocena stężenia osteoprotegeryny oraz kompleksu intima-media u chorych z zespołem metabolicznym”, promotor: prof. dr hab. Danuta Pupek-Musialik

lek. Maciej Laskowski pr.dr nt.: „Program obowiązkowych szczepień ochronnych a sytuacja epidemiologiczna populacji w wybranych chorobach zakaźnych”, promotor: dr hab. Alicja Krzyżaniak

mgr anal. med. Anna Oczkowska pr.dr nt.: „Analiza mutacji genów SNCA, PARK2, LRRK2, HTRA2 i SPR u chorych z chorobą Parkinsona”, promotor: dr hab. Jolanta Doroszewska

lek. Sylwia Silska pr.dr nt.: „Ewolucja poglądów na żywienie niemowląt w XIX i XX wieku”, promotor: prof. dr hab. Marian Krawczyński

lek. Iwona Towpik pr.dr nt.: „Nowe kryteria diagnostyczne cukrzycy ciężowej a przebieg ciąży, stan noworodków i rozwój zaburzeń metabolicznych u badanych pacjentek”, promotor: prof. dr hab. Ewa Wender-Ożegowska

lek. Tomasz Goździewicz pr.dr nt.: „Rola leptyny i greliny w etiopatogenezie endometriozy”, promotor: prof. dr hab. Jana Skrzypcza

Wydział Lekarski II

Rada Wydziału Lekarskiego II nadała stopień doktora nauk medycznych następującym osobom:

– z zakresu medycyny

lek. Angelice Kuczarskiej pr.dr nt.: „Wpływ syntetycznych pochodnych resweratrolu, 3,3',4,4'-tetrahydroksy-trans-stilbenu i 3,3',4,4',5,5'-heksahydroksy-trans-stilbenu, na wykładniki inwazyjności komórek raka jajnika w modelu in vitro”, promotor: dr hab. Krzysztof Książek prof. UM

lek. Justynie Chełmińskiej pr.dr nt.: „Wpływ terapii śpiewem na stan psychiczny chorych z jądłowstrętem psychicznym”, promotor: dr hab. Filip Rybakowski prof. IPiN

lek. Ewie Barteli pr.dr nt.: „Ocena wyników leczenia metodą pierwotnej angioplastyki wieńcowej chorych z zawałem serca z przetrwałym uniesieniem odcinka ST (STEMI) w Ośrodku Kardiologii Inwazyjnej (OKI) w Lesz-

nie w latach 2008-2010”, promotor: dr hab. Małgorzata Pyda prof. UM

lek. Marioli Krzyścin pr.dr nt.: „Wpływ palenia papierosów oraz narażenia na wdychanie dymu tytoniowego w aspekcie stanu noworodka po urodzeniu”, promotor: dr hab. Wiesław Markwitz prof. UM

lek. Agacie Szpera-Goździewicz pr.dr nt.: „Ilościowa ocena krążących komórek śródbłonka, krążących komórek progenitorowych i czynnika von Willebranda u kobiet w ciąży powikłanej nadciśnieniem tętniczym”, promotor: prof. dr hab. Grzegorz H. Bręborowicz

lek. Tomaszowi Piernikowi pr.dr nt.: „Ocena działania antyoksydantów u pacjentów z zaburzeniami erekcji leczonych preparatem hamującym aktywność fosfodiesterazy typu 5”, promotor: prof. dr hab. Zbigniew Kwias

lek. Magdalenie Barlik pr.dr nt.: „Ocena związku polimorfizmów genu czynnika VII krzepnięcia oraz genu tkankowego inhibitora aktywatora plazminogenu z poronieniami nawracającymi”, promotor: prof. dr hab. Krzysztof Drews

– z zakresu stomatologii

lek. dent. Karolinie Karońskiej pr.dr nt.: „Wpływ uszczelniaczy kanałowych oraz cementów adhezyjnych na siłę połączenia wkładów z włókna szklanego z zębina”, promotor: dr hab. Mariusz Pryliński

– z zakresu biologii medycznej

mgr inż. Aleksandrze Rogalińskiej pr.dr nt.: „Wpływ obróbki cieplnej oraz sposobu chłodzenia podbudowy metalowej na charakter połączenia z ceramiką dentystyczną”, promotor: dr hab. Mariusz Pryliński

mgr inż. biotechnologii Mariannie Tyczewskiej pr.dr nt.: „Profil ekspresji wybranych genów związanych ze wzrostem, różnicowaniem i czynnością komórek kory nadnercza szczura w przebiegu indukowanej enukleacją regeneracji gruczołu”, promotor: prof. dr hab. Ludwik K. Malendowicz

Wydział Farmaceutyczny

Rada Wydziału Farmaceutycznego nadała:

– stopień doktora nauk farmaceutycznych następującym osobom:

mgr inż. biotechn. Annie Paczkowskiej Rozprawa doktorska: „Badania farmakoekonomiczne – subiektywna ocena jakości życia oraz analiza kosztów leczenia nadciśnienia tętniczego w Polsce”, promotor: prof. dr hab. Elżbieta Nowakowska

mgr inż. biotechn. Justynie Karolak Rozprawa doktorska: „Złożoność aspektów genetycznych w wieloczynnikowych chorobach narządu wzroku – stożku rogówki oraz wysokiej krótkowzroczności”, promotor: dr hab. Marzena Gajęcka prof. UM

mgr farm. Michałowi Kryjewskiemu
Rozprawa doktorska: „Synteza, badania strukturalne i fotochemiczne koniugatów porfirazyn i ftalocyjanin z adamantanem”, promotor: prof. dr hab. Jadwiga Mielcarek, promotor pomocniczy: dr hab. n. farm. Tomasz Gośliński

mgr inż. techn. chem., mgr farm. Tomaszowi Stefańskiemu
Rozprawa doktorska: „Projektowanie, synteza i ocena biologiczna tiopochodnych stilbenu”, promotor: prof. dr hab. Stanisław Sobiak

mgr farm. Paulinie Skupin-Mrugalskiej
Rozprawa doktorska: „Fotochemiczna oraz fotodynamiczna aktywność wybranych porfirynoidów o potencjalnym działaniu przeciwnowotworowym inkorporowanych w no-

śniki liposomowe”, promotor: prof. dr hab. Jadwiga Mielcarek

mgr biol. Małgorzacie Kikowskiej
Rozprawa doktorska: „Krajowe gatunki Eryngium L. w kulturze in vitro – mikrorozmnażanie, kultury organów, ocena fitochemiczna i aktywność biologiczna”, promotor: dr hab. n. farm. Barbara Thiem

mgr kosm. Arletcie Moroch
Rozprawa doktorska: „Badanie właściwości kosmetycznych frakcji ekdysonowej w ekstrakcie z zieleń Serratula wolffii Andrae”, promotor: prof. dr hab. Gerard Nowak

mgr anal. med. Karinie Sommerfeld
Rozprawa doktorska: „Udział stresu oksydacyjnego w ostrym zatruciu glikolem etylenowym”, promotor: prof. dr hab. Barbara Zielińska-Psuj

Rada Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego w dniu 17 czerwca 2014 r. podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora nauk farmaceutycznych **mgr farm. Hannie Wosickiej-Frąckowiak** – asystentowi w Katedrze i Zakładzie Technologii Postaci Leku UMP; Rozprawa doktorska: „Mikro- i nanocząstki lipidowe jako nośniki roksytromycyny do mieszków włosowych” Promotor: dr hab. Krzysztof Cal prof. GUM – Katedra i Zakład Farmacji Stosowanej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

OSTATNIE POŻEGNANIE

Z żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

Doc. dra hab. Kazimierza Kociałkowskiego

emerytowanego kierownika Oddziału Chirurgii Katedry i Kliniki Onkologii, byłego pracownika II Kliniki Chirurgicznej oraz Zakładu Chirurgii Operacyjnej.

Rektor i Senat

Dziekani Wydziału Lekarskiego I, Wydziału Lekarskiego II,
Wydziału Farmaceutycznego i Wydziału Nauk o Zdrowiu oraz Dyrekcja i pracownicy
Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszego Kolegi

Mirosława Białasa

Odszedł dobry i oddany pracownik Domu Studenckiego Eskulap.

Pracownicy Domu Studenckiego Eskulap.

Z głębokim smutkiem informujemy, że dnia 3.07.2014 r. zmarł nasz drogi Kolega

dr n. med. Przemysław Sosnowski

Za duszę śp. Przemysława zostanie odprawiona Msza Św. od koleżanek i kolegów z Katedry Fizjologii, która odbędzie się w dniu 22.09.2014 r. tj. w poniedziałek o godzinie 7.30 w Kościele przy ulicy Stolarskiej 7.

Zajęcia zdrowotne O CO CHODZI ?

Po pierwsze – o wykorzystanie regularnych wysiłków fizycznych dla wzmocnienia zdrowia, z myślą o życiu bez uciążliwości powodowanych chorobami, szczególnie tymi, które powstają w wyniku bezruchu.

Po drugie – o utrzymanie zdolności do wykonywania czynności zawodowych i codziennych zachowań funkcjonalnych, bez uczucia szybko narastającego zmęczenia fizycznego i psychicznego.

Po trzecie – o przekonanie że nigdy nie jest za późno na rozpoczęcie bardziej aktywnego fizycznie stylu życia, i uzyskanie przydatnych efektów tej zmiany zachowań.

Po czwarte – o pozytywny wpływ wysiłku fizycznego na dobrostan emocjonalny, który trwa długo po zakończeniu zajęć.

Po piąte – aby regularne ćwiczenia fizyczne, uzyskana wiedza i umiejętności zostały wykorzystane w słusznej pracy dla własnego zdrowia, przypominając słynną sentencję „Mens sana in corpore sano”.

Zgodnie z wytycznymi Światowej Organizacji Zdrowia niezbędnym minimum dla zapobiegania chorobom cywilizacyjnym i zachowania zdrowia są 2,5 godz. aktywności fizycznej w ciągu tygodnia, w przypadku osób dorosłych.

Pamiętaj że Twój tryb życia zależy od Ciebie, dlatego warto wiedzieć jakie istnieją możliwości wyboru form ruchowych proponowanych przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. ■

PROPOZYCJA ZAJĘĆ DLA PRACOWNIKÓW UMP W ROKU AKADEMICKIM 2014/2015

KOBIETY

ĆWICZENIA REHABILITACYJNE

EWA BOROWCZYK

WTOREK 15.45 - 16.30

ĆWICZENIA WZMACNIAJĄCO - KSZTAŁTUJĄCE

EWA BOROWCZYK

CZWARTEK 16.15 - 17.15

AEROBIC Z ĆWICZENIAMI WZMACNIAJĄCYMI

EWA BOROWCZYK

WTOREK 16.30 - 17.30

MAŁGORZATA KUBIAK

PIĄTEK 16.00 - 17.00

ĆWICZENIA USPRAWNIAJĄCO - WZMACNIAJĄCE „ZDROWY KRĘGOSŁUP”

ROMUALD ŁUKASZEWSKI

PONIEDZIAŁEK 17.00 - 18.00

PIĄTEK 17.00 - 18.00

MEŻCZYŹNI

ĆWICZENIA USPRAWNIAJĄCO - WZMACNIAJĄCE „ZDROWY KRĘGOSŁUP” - TRENING FUNKCJONALNY

ROMUALD ŁUKASZEWSKI

PONIEDZIAŁEK 18.15 - 19.15

PIĄTEK 18.15 - 19.15

KOBIETY I MEŻCZYŹNI

SIATKÓWKA

EWA BOROWCZYK

PIĄTEK 16.00

KOSZYKÓWKA

MAŁGORZATA KUBIAK

PIĄTEK 20.30

PIŁKA NOŻNA

PAWEŁ KOWALSKI

SOBOTA 10.00

ZAJĘCIA ROZPOCZYNAJĄ SIĘ OD 06 PAŹDZIERNIKA 2014.

ODBYWAĆ SIĘ BĘDĄ W SALCE REHABILITACYJNEJ, SALI FITNESS I HALI SPORTOWEJ STUDIUM WFIS PRZY UL. MARCELIŃSKIEJ 25 (DS KAROLEK).

OPŁATA ZA ZAJĘCIA W SALKACH (60 MIN/15 ZAJĘĆ) 110ZŁ / SEMESTR.
OPŁATA ZA ZAJĘCIA W HALI (90 MIN/15 ZAJĘĆ) 140ZŁ / SEMESTR.
GRUPA MUSI LICZYĆ MIN.15 OSÓB.

DODATKOWE INFORMACJE W SEKRETARIACIE STUDIUM WFIS
TEL. 61-854-70-99

